

NOIZE MAGAZINE

ASRAI
ZIRCONIA
STARFIGHTER
INCUBITE
DUSSELDORF
NIGHTCORE
DIE KRUPPS
WGT XX
EN MEER...

Gratis
digitale
CD!

NOIZE CONTROL 1

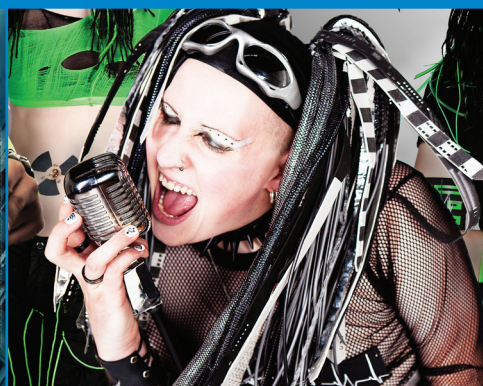
Nieuw!

INTERVIEW!

EXT!ZE

© Noize Magazine - Noize Magazine is een product van Alskaer en Sister_

COLOFON

Editie 15 – 4^e jaargang
Juli-Augustus-September 2011

Internet: www.noizemagazine.nl
E-mail: info@noizemagazine.nl

Concept: Alskaer
Art direction, vormgeving en illustraties: Sister_

Hoofredactie: Alskaer, Sister_
Eindredactie: Enomis, Iris2012, Sister_

Redactie en reporters: Babydragon, Demian, Eelco, Enomis, Frank-Jan, Herr Schwarzensee, Jan Erik, KJ, Leo von Leibnitz, Liz Scarlet, P!NK DEV!L, Ruud van Vugt, Sister_, Skizzy, Tjaanie
De inhoud van artikelen en recensies valt onder de verantwoordelijkheid van de auteur zelf.

Fotografie: Alskaer, Bildarchiv Cchugo, EXT!ZE, Isida, John Tsilidis, Lenard Guldenmeester, Martin Black, Nightcore, PromoFabrik, Silent Lucidity, Sister_, Tassos Oreopoulos

Webdesign: Alskaer
Content manager: Alskaer, Sister_
Webmaster: Mortal paralizers
Webdeveloper: Mortal paralizers

© 2011 Noize Magazine
Noize Magazine is een product van Alskaer en Sister_

FOTOGRAFIE

Editie 15 – 4^e jaargang
Juli-Augustus-September 2011

Alskaer
Over de cover De covershoot
Review Die Krupps
Review Elf Fantasy Fair

Bildarchiv Cchugo
Ask the piercer

EXT!ZE
Interview EXT!ZE

Isida
Art/Fashion Zirconia Starfighter

John Tsilidis
Art/Fashion Zirconia Starfighter

Lenard Guldenmeester
Interview Asrai

Martin Black
Art/Fashion Zirconia Starfighter

Nightcore
Interview Nightcore

PromoFabrik
Interview Incubite

Silent Lucidity
Review Wave-Gotik-Treffen
Voorwoord Gratis ramp in PDF

Sister_
Groeten uit Düsseldorf
Over de cover De covershoot

Tassos Oreopoulos
Art/Fashion Zirconia Starfighter

door: Sister_

VOORWOORD

Gratis ramp in PDF

NU MET GRATIS DIGITALE COMPILATIE: NOIZE CONTROL 1!

Mijn god, wat was dit een ramp! Ik kan het niet anders noemen. Bijna alles wat maar fout kon gaan ging fout. Op een paar uitzonderingen na was bijna geen enkel artikel op tijd af; foto's die niet verstuurd wilden worden, vrijwilligers die om verschillende redenen opeens geen tijd meer hadden, bands die te laat reageerden (uitzonderingen daar gelaten)... Je kunt het zo gek niet verzinnen, of het ging fout...

RAMP IN PDF

Het begon allemaal in april. Lekker rustig opstarten, plannen maken voor de volgende editie... Alles leek in orde en het zag eruit alsof we alles makkelijk af konden krijgen. Tot het opeens bijna 1 juli was en we nog niet eens de helft van de artikelen binnen hadden! We zijn als gekken aan de slag gegaan, oud-vrijwilligers en vrienden werden ingezet, huidige vrijwilligers werden ingezet op andere

posten dan gebruikelijk en via een noodoproep vonden we op 30 juni, vlak voor de valreep, nog twee extra vrijwilligers. We hebben ons in de meest vreemde bochten moeten wringen en ik voelde me, aan mijn telefoon en mijn mailbox gekluisterd, meer een soort manager dan een hobbyist, maar... Hier is hij dan toch!

NOIZE CONTROL 1

Dat gezegd hebbende, lijkt het me

een beter idee om het over de positieve dingen te hebben. Allereerst wil ik zeker even noemen: Noize Contol 1, onze allereerste gratis digitale compilatie. Onze vrienden van Tao of the Machine hebben ervoor gezorgd dat wij dit plan heb doorgezet en met wat een resultaat! We zijn echt enorm trots op de grote namen die we nu al op onze compilatie hebben mogen zetten. Geweldig om te zien wat je met alleen een goed plan, wat hulp en vooral heel veel enthousiasme wel niet kunt bereiken. We hopen dat jullie ervan genieten en dat we nu uit kunnen kijken naar Noize Control 2.

SPECIAL THANKS

We hebben natuurlijk al een dankwoord, maar omdat het deze keer echt zo'n rampenplan was om Noize Magazine 15 en Noize Control 1 op tijd af te kijken, willen we ook in het voorwoord nog even iedereen bedanken die daaraan heeft meegewerkt, en met name degene die op het allerlaatste moment nog zijn bijgesprongen! Bij deze: bedankt!!!

NAAR DE ZOMER

En dan nu: op naar de zomer! Noize Magazine zal weer volop aanwezig zijn op verschillende festivals om daar verslag te doen en we gaan natuurlijk weer verschillende bands interviewen. Houd onze ontwikkelingen op Facebook en VampireFreaks in de gaten en geeft suggesties wanneer wij die vragen, zodat we zoveel mogelijk rekening kunnen houden met jullie wensen. Tot Noize Magazine 16!

Can't ignore the noise!

Sister_

INHOUD

Inhoud

EDITIE 15

- 03** Voorwoord
- 05** Industrial dans **Column**
- 06** EXT!ZE **Interview**
- 10** De Covershoot
- 12** Asrai **Interview**
- 16** Zirconia Starfighter **Art/Fashion**
- 22** Incubite **Interview**
- 24** Ask the piercer

- 25** Groeten uit Düsseldorf
- 30** Nightcore **Interview**
- 33** Cd-reviews
- 38** Die Krupps **Review**
- 39** Elf Fantasy Fair **Review**
- 42** Wave-Gotik-Treffen **Review**
- 51** Noize Agenda
- 52** Dankwoord

door: Redactie Noize Magazine

Industrial dans

“BITTE UM KRITIK UND EURER MEINUNG!”

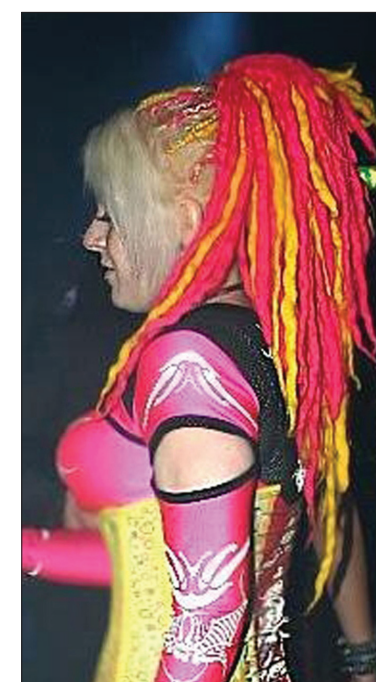
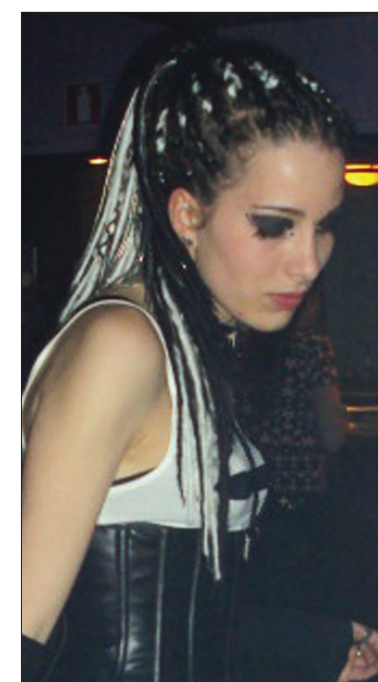
Tja... als ze ons nou echt om kritiek gaan vragen, dan kunnen wij deze kans natuurlijk niet aan ons voorbij laten gaan! Hierbij onze ongezouten mening over de wondere wereld van industrial dans.

ZIJ!

Ze zijn er in alle soorten en maten; webcam tutorials van gefaalde figuren in “net-niet-outfits” die zichzelf in hun huiskamer ongeneerd en onbedoeld belachelijk maken, flashmobs in het winkelcentrum, hele troepen Duitsers die met z’n alleen onder een brug bij een auto staan en dansen alsof hun leven er vanaf hangt, compleet gechoreografeerde en geregisseerde “producties”, vriendengroepjes die in een parkje met z’n allen om een nauwelijks hoorbare telefoon uit hun dak gaan en niet te vergeten de minstens zo hilarische parodieën op al deze varianten. En alsof dat nog niet genoeg is, zijn verschijnen ze soms zelfs in series met natuurlijk ontzettend cyberverantwoordde namen, zoals “Industrial Dance Sariax Corporation” en natuurlijk “Cybertreffen”. Tja... en wij maar kijken en lachen natuurlijk!

EN JIJ?

Je typt bij Youtube in: “Industrial Dance” en je ziet de meest aparte personen jou, hun “überdance” leren (denk aan een soort van Borat, 250 kilo wegende cybers en hier en daar een metalhead). Je denkt “oh, dit is gemakkelijk”, oefent de pasjes een paar keer en bent helemaal voorbereid voor de aankomende Cyberia. Je verknipt de schoonmaakmop nog even, voordat je weggaat en hangt deze in je haar. Jouw avond kan niet meer stuk! Toch kijkt de gemiddelde bezoeker je niet al te enthousiast aan als jij je fenomenale danspasjes op de dansvloer laat zien.

nald’s en je deze elke vrijdagavond “eraf beukt op de dansvloer”, op de Amerikaanse manier wel te verstaan, dan krijg je zeker gespierde armen. Maar de rest zal er behoorlijk blubberig bijhangen.

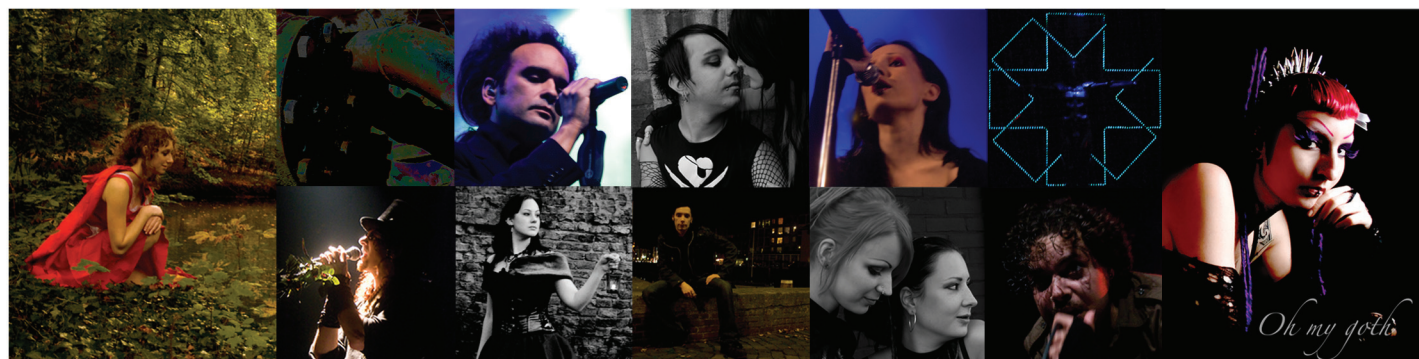
Daarom wil ik jou, als gezonde Nederlandse aankomende cyber een tip geven. Probeer op de beat te bewegen met zowel armen als benen en kijk gewoon een klein beetje om je heen. We zijn tenslotte allemaal alternatief, zodat we elkaars stijl kunnen kopiëren.

Love,

Liz Scarlet (PoisonPrincess_ @ VF)
Sister_ (Sister_Cyb0rDIVA @ VF)

PS. Mocht je er nou toch echt geen genoeg van kunnen krijgen, check ook zeker even dit filmje:
www.youtube.com/watch?v=Rv0HP7Q2tDU

Alskaer is gespecialiseerd in underground fotografie. Van band art en concertfotografie tot portretfotografie. Alskaer maakt altijd een fotoreportage speciaal voor jou op maat. Naast de fotografie werkt Alskaer aan het boek “Oh my goth”, een boek over de Nederlandse gothicscene. Ook houdt ze zich bezig met nieuwe dingen in de underground zoals magazines, videoclipps & concepten.

www.alskaer.nl

EXT!ZE

'ST4Y X-TR3M!'

Met een bandnaam als **EXT!ZE** en namen van bandleden als **Cyb3rella**, **Cyb3rSlut**, **Ionic Matrix** en **DJ Barus**, hoef ik natuurlijk niet meer uit te leggen hoe deze band klinkt: zo cyber als cybergothic kan zijn!

In september 2009 kwam de eerste EP van **EXT!ZE** op de markt, gevolgd door hun debuutalbum **FallOut Nation** in oktober. In juni 2010 was het tijd voor hun tweede EP **Gothic Pussy**. Nog geen jaar later, op 25 februari 2011, kwam hun nieuwe dubbel-cd **Paradize 2069** met gratis audioboek op de markt: een partyalbum bij uitstek.

De nummers op de eerste cd zijn super dansbaar. Met nummers als **HeadQuake**, **Keep Dancing**, **Rave My Head (Dark E Mix Club Edit)**, **Stop The Noise!** en **Krachkommando** krijg je meteen zin om te feesten tot je erbij neerval! De tweede cd bevat meer nummers die naar trance neigen, zoals **Away From Paradise**, **Ghost On Earth** en **Connect To Paradize**. Ook staan er een aantal rustigere nummers op de cd en zelfs de ballad **Close Your Eyes**. Hoe deze gasten het voor elkaar hebben gekregen om in zo'n relatief korte tijd een dubbel-cd als deze uit te brengen, is voor mij een groot raadsel.

Samen met frontman **Cyb3rella**, die ik via email heb geïnterviewd, heb ik dit raadsel ontrafeld. Ik heb ook nog even kennis gemaakt met de andere bandleden.

Hoe gaat het met jullie?

Cyb3rella: 'H4rdc0re pr3tty 0v3r F!N3!'

Ten eerste, voor de mensen die de afgelopen paar jaar in een grot hebben gezeten: wat is **EXT!ZE**?

Cyb3rella: 'EXT!ZE is een Frans/Duitse post end-time cybergothicband, opgericht in 2007. We hebben een contract bij de Trisol Music Group en hebben twee EP's **Hellektrostar** en **Gothic Pussy** en twee albums **FallOut Nation** en **Paradize 2069** uitgebracht.'

Hoe is de band eigenlijk ontstaan?

Cyb3rella: 'Heel gemakkelijk... Op een dag gingen twee Franse jongens naar Duitsland om te feesten. Ze ontmoetten twee Duitse clubfreaks, dronken twee flessen whisky en besloten om met z'n alleen een muziekproject te starten. Eén van de Franse jongens (ik) had al een vreemd eenmansproject met drie nummers. Dat eenmansproject was het begin van **EXT!ZE**.'

Wat voegt **EXT!ZE** toe aan de cyberscene?

Cyb3rella: 'We zijn de eerste en unieke Frans/Duitse cybergothic formatie ooit, maar of dat iets toevoegt aan de cyberscene? Ik zou niet weten wat!';)

Laten we het hebben over jullie laatste album **Paradize 2069**. Waarom hebben jullie het jaar 2069 gekozen als albumtitel? Waarom niet 2068 of 2070?

Cyb3rella: 'Hele leuke vraag! **Paradize 2069** is een conceptalbum, gecreëerd rondom een cyberpunk

verhaal dat we hebben geschreven en opgenomen als audioboek. Je kunt het **Paradize 2069 Audiobook** gratis downloaden van onze website (Engelstalig of Duitstalig). We hebben het jaar 2069 gekozen, omdat het verhaal zich afspeelt in de nabije toekomst, een toekomst die zou kunnen gebeuren. De laatste cijfers 69 heb ik gekozen vanwege het jaar 1969. Het was een heel negatief en vreemd jaar waarin zich veel schokkende dingen hebben afgespeeld, zoals de misdaden van de Manson familie, de geruchten dat **Paul Mc Cartney** gestorven zou zijn, de geboorte van **Brian Warner**, **Brian Jones** stierf, het Miami incident van **The Doors**, **Anton Lavey** schreef de negen Satanistische regels... Als je de twee negens van 1969 omdraait krijg je het spookgetal 666, haha! Dat is de reden waarom we dit nummer hebben gekozen, niet omdat 69 een leuk seksstandje is... Ik weet zeker dat je daar wel aan moest denken!';)

Jullie hebben nu een dubbel-cd uitgebracht en een relatief heel korte tijd! Waar hebben jullie zoveel inspiratie vandaan gehaald?

Cyb3rella: 'Ik heb aan het begin van dit jaar twee kilo cocaïne gekregen van het label, daarom was het makkelijk om heel snel nummers te maken! Haha!'

En wat beweegt jullie om constant door te blijven gaan?

Cyb3rella: 'De fans, de scene, onze vrienden en mijn hond.'

De tweede cd **Heaven** past niet echt bij het "clubkids imago" dat jullie hebben. Waarom hebben jullie ervoor gekozen om een cd uit te brengen die delen van jullie laat zien die we nog nooit eerder hebben gezien?

Cyb3rella: 'Clubkids imago? De cybergothicscene bestaat niet alleen uit noise, dansen en neon! Het komt voort uit de cyberpunkscene van de jaren '70, met zijn literatuur, spellen, filosofie, films enz. Langzame nummers met thema's zoals liefde, het hiernamaals en rust maken dus ook deel uit van de cyberscene. We wilden het grotere publiek daaraan herinneren met deze cd **Heaven**.'

Waarom hebben jullie ervoor gekozen om de twee cd's te verdelen in de cd **Hell**, metindustrial nummers, en de tweede cd **Heaven**, met meer trance en soms zelfs ballads? Waarom hebben jullie niet alles door elkaar gemixt?

Cyb3rella: 'Omdat dit past bij het **Paradize 2069 Audiobook**, dat ook een deel 1 **Hell** en een deel 2 **Heaven** heeft. En 30 nummers zijn ook te veel voor één cd.'

Jullie combineren Engels, Duits en Frans allemaal op één album en soms zelfs twee talen in één nummer. Waarom?

Cyb3rella: 'Waarom? Omdat het kan! En onze verschillende nationaliteiten zijn daar natuurlijk ook schuldig aan.'

Jullie hebben samengewerkt met enkele andere artiesten, zoals **Inline Sex Terror**, **Ad Inferna**en **Seileen**. Kun je iets over die ervaring vertellen?

Cyb3rella: 'Het was gewoon een geweldige ervaring om met band te werken met een ander geluid, een andere stijl en een andere manier van werken. Het was erg grappig en we zijn heel blij met de uitkomst van deze samenwerkingen.'

Denk je dat de samenwerking met deze artiesten gezorgd heeft voor het onverwachte geluid van de tweede cd en het hogere niveau van het hele album in vergelijking met de voorgaande releases?

Cyb3rella: 'Absoluut niet!'

Waarom hebben jullie anime tekeningen gebruikt op de albumhoes? Dat is niet echt gebruikelijk in dit genre.

Cyb3rella: '**Paradize 2069** is geba-

seerd op een sci-fi verhaal met ongebruikelijke karakters uit de nabije toekomst. De anime stijl pas heel goed bij dit verhaal, het ziet er goed uit. Het is ongebruikelijk, net zoals wij, en daarom hebben we voor deze stijl gekozen.'

Dan nog even een paar vragen over aan aantal nummers in het bijzonder. Hoe zijn jullie op het idee gekomen voor de videoclip van HeadQuake? Zijn jullie nog steeds een paar ondeugende, speelse jongens, ondanks dat jullie niet meer zo klein zijn? ;)

Cyb3rella: 'In elke man schuilt een kind! We wilden gewoon iets aparts maken, iets grappigs, iets nieuws en iets wat niet saai is, zoals 80% van de videoclips!'

In Keep Dancing zit de zin "we are trying to stay unique". Ik kan me voorstellen dat dit ook geldt voor EXTIZE als band. Hoe proberen jullie uniek te blijven?

Cyb3rella: 'Uniek blijven, les 1: blijf jezelf!'

Uniek blijven, les 2: probeer niet iemand anders te zijn en ben geen kopie, zoals veel andere bands in onze scene!

Uniek blijven, les 3: stop met zwarte kleding dragen op gothicfeesjes! ;)

Stop This Noise! doet me een beetje denken aan Buzzsaw van Modulate. Was dat een inspiratiebron voor Stop This noise!?

Cyb3rella: Lees "Uniek blijven, les 2".

Ik had nooit verwacht dan een band als EXTIZE met nummers zoals In Your Eyes en Close Your Eyes zou komen. Het zijn meer ballads dan iets anders. Hoe zijn jullie hierbij gekomen?

Cyb3rella: 'We hadden al een bal-lad op ons eerste album *FallOut*

Nation: We Are The Night, featuring Nexus Nemesis. Liefde en verdriet zijn thema's die je in het *Paradize 2069* verhaal zult vinden. Het album gaat over dit verhaal, dat het principe van een conceptalbum is. *In Your Eyes* en *Close Your Eyes* zijn nummers die de gevoelens en momenten uit dat verhaal vertalen.'

Het lijkt erop dat er voor jullie toch meer in het leven is dan alleen maar feesten. Zijn jullie het typische voorbeeld van jongens met een grote mond en een klein hartje?

Cyb3rella: 'Zeker niet! Luister maar naar *Paradize 2069*, de details, het verhaal enz. Dan zul je er achter komen wat voor soort jongens wij zijn.'

Dan nog een paar laatste vragen: zijn jullie ook al bezig met nieuw materiaal? Misschien een klein geheimje om alvast met ons te delen?

Cyb3rella: 'Ja, we werken alweer aan onze volgende EP en album. Een klein geheimje? We gaan in de komende maanden een gratis nummer uitgeven, een cover van een Eurodance Charthit uit de jaren '90.'

Nog andere toekomstplannen?

Cyb3rella: 'Veel optreden!'

Ook in Nederland?

Cyb3rella: 'We zullen proberen om dit jaar naar Nederland te komen, dat belooft ik! Al onze liveshows worden aangekondigd op onze website.'

Is er nog iets anders wat jullie willen zeggen tegen de lezers van Noize Magazine?

Cyb3rella: 'St4y X-Tr3m en koop muziek legaal!'

CYB3RELLA

Ben je single?

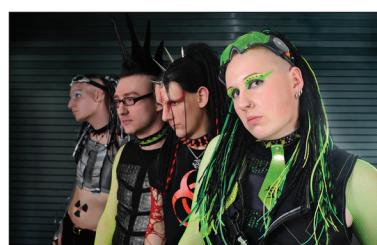
'Hoe zie je eruit?'

Wat vinden je ouders van EXTIZE?

'Geweldige vraag! Ze zijn de grootste fans van EXTIZE!'

Als je één ding in deze wereld zou mogen veranderen, wat zou het dan zijn?

'Ik zou wensen dat dieren konden praten.'

INTERNET

EXTIZE: www.extize.com

Alles over *Paradize 2069*:

www.paradize-2069.extize.com

CYB3RSLUT

Ben je single?

'Misschien, wie weet...'

Hoe ben je op het idee gekomen om dat nucleaire symbool en dat prikkeldraad te laten tatoeëren?

'Ik heb altijd al een tatoeage gewild, maar ik wist nooit wat. Toen kwam het opeens in me op, ik wilde iets wat speciaal en cyber was, en toen heb ik voor dit nucleaire symbool gekozen. Het prikkeldraad is meer voor de grap, het ziet eruit als een super sexy string, toch? Maar is nog helemaal niet af. :)

Waar kunnen we je midden in de nacht voor wakker maken?

'Niks of niemand kan mij midden in de nacht wakker maken. Ik ben altijd wakker midden in de nacht, het enige moment waarop ik ga slapen, is als Jack Daniels me moe maakt. Dan is er geen enkele manier meer om me wakker te maken.'

IONIC MATRIX

Ben je single?

'Ja, ik ben single!'

Je bent de enige die zich in het rood kleedt. Is daar een reden voor? Probeer je zo uniek te blijven? ;)

'Hmm, ik denk dat je het hebt over de eerste promofoto's. Nu kleden we ons allemaal in het groen, dat is het concept van de laatste optredens. Maar rood is nog steeds mijn favoriete kleur en het is de kleur van de liefde. Snap je wat ik bedoel? ;)

Als reïncarnatie zou bestaan, wie of wat zou je dan willen zijn in je volgende leven?

'Ik zou een hond willen zijn, want ik hou van doggystyle! ;)
Haha, iets serieuzer: ik heb daar nooit echt over nagedacht. Religie is niet mijn ding.'

DJ BARUS

Ben je single?

'Ja, tijd om dat te veranderen, of?'

Omdat je de oudste van de band bent en voor zover ik kan zien ook geen make-up draagt: ben jij het "vaderfiguur" van de band, of heb ik nu een compleet verkeerd beeld van jou?

'Ja, make-up dragen is niet mijn stijl. Het past nog steeds niet bij mij, dat is alles. Een vaderfiguur... dat is een goede vraag. Ik ben meer de oudere broer die de jongeren leert hoe ze hun eerste fles wodka moeten drinken zonder de hele nacht te moeten kotsen. We zijn net kinderen, alleen kunnen we wel seks hebben en hebben we toestemming om alcohol te drinken.'

Wat is je vreemdste gewoonte?

'Snurken, en mijn bandleden daar helemaal gek van laten worden.'

De covershoot

EEN ZEER GESLAAGDE DAG!

We geven het maar meteen toe: het was geen weer voor een fotoshoot en PoisonPrincess_ was een beetje ziek, maar ondanks dat zijn we zonder meer tevreden. Noize Magazine is niet voor één gat te vangen!

Na een hele hoop overleg en geregel was dan eindelijk alles afgesproken en werden we wakker op een dag waar we naar uit hadden gekeken. Nadat ik samen met Alskaer alle spullen alvast had klaargezet, haalde ik de bepakte en bezakte modellen van het station. Eerst meteen een drankje – het weer vroeg daar wel om – en daarna omkleden en in de make-up.

Het zou een bijzondere fotoshoot worden, omdat we niet alleen foto's gingen maken voor de cover van deze editie van Noize Magazine, maar ook voor Noize Control 1; onze allereerste verzamelcd die tegelijk met dit magazine uitkwam.

POISON-PRINCESS_

We begonnen met PoisonPrincess_, het model voor de digitale cd-hoes en het boekje. Helaas voelde zij zich die dag niet zo lekker, maar ondanks dat heeft ze zich geweldig ingezet. De originele zwart-wit outfit (let vooral op de panty en de schoenen!) en wat improvisatie met een zilveren opblaasbal zorgde voor een goed resultaat. Met de nodige pauzes hebben we toch een aantal mooie foto's weten te maken die te zien zijn in het gratis downloadpakket van Noize Control 1.

LUNAGODDESS

Daarna was de beurt aan LunaGoddess, een ervaren model die speciaal voor een mooie steampunkoutfit had gezorgd; weer eens wat anders dan al die cyber. Samen met wat accessoires en een antieke gereedschapskist werd de steampunksfeer helemaal compleet.

We kunnen terug kijken op een zeer geslaagde fotoshoot!

Asrai

25 JAAR NA HET EERSTE LEVENSLICHT

Asrai. Welke Nederlandse gothic kent deze band nou niet? 25 jaar geleden is de band oorspronkelijk ontstaan als girlband en werd er opgetreden in kraakpanden, nu is het een band om trots op te zijn. De stempel van *Asrai* op de Nederlandse gothicscene is onuitwisbaar. In dit artikel: een interview met Margriet over *Asrai* in de beginjaren, nu en in de toekomst, lezersvragen beantwoord door Margriet, en natuurlijk onze zes welbekende keuzes voor de hele band.

Hoe gaat het met je?

Margriet: 'Goed, dank je. Hoewel we het nu niet druk hebben met optredens, zijn we wel lekker aan het spelen en bezig met nieuwe nummers.'

Ik denk niet dat het er veel zullen zijn, maar voor de lezers die jullie nog niet kennen: hoe zouden jullie *Asrai* in een paar zinnen omschrijven?

Margriet: '*Asrai* is een gothic-rock-band uit Schiedam, Rotterdam en Den Haag. We bestaan nu al 25 jaar, dus onze roots liggen dan ook in de jaren '80. We hebben 12 releases uitgebracht, waarvan drie cd's en drie singles. We hebben getoerd door Europa en Mexico, met onder andere *Paradise Lost*, *The Birthday Massacre*, *Gorgoroth*, *Moonspell*, *Cradle of Filth*, *Unsun* en *Tristania*.'

'STOPPEN WAS GEEN OPTIE MEER.'

Hoe is de band ontstaan?

Margriet: 'In de tijd dat we begonnen, speelden er een hoop mensen die we kenden in hardrock/metal en punkbands. Vaak gingen we naar optredens en naar de repetities van bevriende bands. Daardoor kregen wij ook zin om te gaan spelen.'

Karin nam het heft in handen en met een aantal meiden konden we gebruik maken van een oefenruimte en de instrumenten van een

bevriende band. In de tijd van de punk was de energie van de muziek belangrijker dan de techniek. We hebben onszelf leren spelen en daarmee de basis gelegd van hoe we nog steeds muziek maken; door naar elkaar te luisteren als gelijkwaardige bandleden.

Na ongeveer vijf weken hadden we ons eerste optreden in een kraakpand. We hadden gelijk de smaak te pakken, dus stoppen was geen optie meer.'

Asrai is oorspronkelijk opgericht als "girlband" in 1985. Na verschillende bezettingswisselingen in de beginjaren, zijn jullie nu geëindigd met drie vrouwen en twee mannen. Heeft dat de band en de muziek veranderd?

Margriet: 'Hoe meer we groeiden in de muziek, hoe meer het ging om de muzikant. Het deed er niet meer toe of het om een man of een vrouw ging. Het gaat uiteindelijk om de muziek.'

Door de jaren heen hebben we een aantal belangrijke bezettingswisselingen gehad en elk nieuwe bandlid voegt iets van zichzelf toe wat invloed heeft op de muziek.'

'WE ZIJN ALS BAND STERKER GEWORDEN, DAT HOOR JE IN DE MUZIEK.'

Speelt jullie leeftijd misschien ook een rol? Is *Asrai* volwassener ge-

worden na al die jaren?

Margriet: 'Het is niet de leeftijd die onze muziek volwassener heeft gemaakt, maar meer onze ervaringen. Voor mij is er een tweedeling in de periode van *Asrai*; één van voordat we een platencontract kregen bij Transmission Records, en een periode daarna. We waren gewend om alles in eigen beheer te doen en speelden voornamelijk in de underground scene. Het werken met een team van de platenmaatschappij en een producer heeft ons nieuwe inzichten gebracht. We hebben veel optredens gedaan en samen met alle andere zaken die er speelden (sommige niet altijd even leuk), zijn we er als band sterker van geworden. Dat is ook terug te horen in de muziek.'

Wat inspireert jullie om na al die jaren nog steeds door te blijven gaan?

Margriet: 'Ik geloof in de band en spelen geeft nog steeds een kick. Er is nog steeds veel te ontdekken in de muziek en dat is een drijfveer om door te gaan. We zijn er nog lang niet klaar mee!'

Tegen welke bands kijken jullie zelf op?

Margriet: 'Eigenlijk kijken we niet echt tegen bands op. Iedereen in de muziek moet hard genoeg werken, dus verdient elke band op zijn eigen manier respect. Natuurlijk kijken we naar bands die in de lift zitten en volgen we sommige bands die we leuk vinden, maar we weten inmiddels ook dat alles relatief is en dat de input van de commercie en de platenmaatschappij en hele grote rol speelt en niet altijd het talent van een muzikant. Het meeste respect heb ik voor muzikanten die

zichzelf zijn gebleven en waarbij de liefde en het plezier van het muziek maken nog steeds het belangrijkste is. Dat zie je terug in hun optredens.'

'NEDERLAND IS SLECHT VOOR ZIJN BANDS.'

Jullie eerste officiële full length album is uitgebracht in 1991, toch alweer 20 jaar geleden. Vinden jullie dat er sinds die tijd veel is veranderd in de gothicscene om jullie heen?

Margriet: 'Er is sowieso veel veranderd in de muzikscene. Toen wij begonnen, werd de term gothic nog niet eens gebruikt. Op

dit moment is er voor ons gevoel een verandering gaande in de muzikscene, niet zo zeer in de gothicscene. Vroeger waren subculturen veel extremer, nu zie je steeds meer cross-over. Daarnaast is er door de opkomst van de dancescene een hoop veranderd voor het spelen van live muziek, in combinatie met de invloed van de overheid. Omdat er subsidies zijn ingetrokken en ook door de geluidshinderwet, zijn er veel zalen die of hun deuren hebben moeten sluiten, of veel commerciëler moesten gaan programmeren. Daardoor is er geen ruimte meer voor bijvoorbeeld een after party. Na een live optreden, word je gelijk de zaal uit gebezemd, omdat er een

dance-avond begint. Daarnaast is het voor beginnende bands bijna onmogelijk om te spelen, omdat het niet commercieel genoeg is. Daarom zijn de meeste optredens in competitieverband. Daar hebben we echt de schruif aan, want het is verziekt het klimaat onder de muzikanten. Je bent altijd een concurrent en dat is geen goede basis voor de bands in de "middenmoot", en dat zijn de meeste bands, want die vallen dan in een grijs gebied. Het valt echt op hoe relatief weinig livebands de kans krijgen om te spelen. Vaak komen de grote acts in een package en wordt het pas interessant om een band te boeken als die net een cd heeft uitgebracht, hoewel er niet

veel bands zijn die daar nog een complete toer uit weten te halen. Daardoor heb ik het gevoel dat de Nederlandse alternatieve muziek afbrokkelt. Wat dat betreft is Nederland slecht voor zijn bands. Er loopt genoeg talent rond dat niet de kans krijgt, zeker als je bedenkt dat de meest subsidie die er nog is naar de grootste acts gaat.'

'WE WERKEN AAN NIEUW MATERIAAL EN ER ZIJN PLANNEN VOOR EEN VIDEOCLIP.'

In 2007 kwam jullie laatste album *Pearls in Dirt* op de markt. Werken jullie op dit moment nog een nieuw materiaal?

Margriet: 'We werken wel aan nieuw materiaal, hoewel er op dit moment ook veel tijd verloren gaat aan andere zaken, waardoor een album nog even op zich laat wachten. Wel zijn we bezig met het plannen voor een videoclip van voor ons nieuwste nummer *Hollow*.'

Vorig jaar hebben jullie voor het laatst getoerd, samen met *Tristania*. Hoe was dat?

Margriet: 'Het toeren was erg leuk. Ik vond ook dat we muzikaal een leuke bill hadden, samen met *Unsun* en *Tristania*. We zouden eigenlijk 17 shows doen, maar jammer genoeg viel er een show uit door een rel in Duitsland. In Londen liepen we allemaal nog in een T-shirtje buiten en vlakbij Berlijn sneeuwde het. Het was te gek om in al die verschillende landen te spelen en ook om het verschil tussen de fans te zien. Frankrijk zullen we wat dat betreft niet snel vergeten en in Polen waren de reacties ook echt te gek. Eigenlijk had elke plaats zijn charme. Was het niet de plek, dan waren het wel de mensen

of de plaatselijke crew. Onderling konden we ook goed met de bands opschieten, dus we hebben de toer echt wel gemist toen we weer thuis waren. Alle foto's en ons toerverslag zijn trouwens terug te vinden op onze website.'

Is er een kans om jullie binnenkort ook weer live te zien spelen?

Margriet: 'Op dit moment is het erg rustig. Onze booker is wel met een aantal dingen bezig, maar het is nog te vroeg om daar wat over te zeggen.'

LEZERSVRAGEN

Lezersvraag van Synchromesh: zien jullie er in het dagelijks leven ook zo uit als tijdens optredens of op promotiefoto's?

'Ja, eigenlijk wel, hoewel je niet in je uitgebreide feestkleding naar je werk gaat. Wat je bent en waar je voor staat, is ook wat je uit in je kleding en levensstijl. Het is niet iets wat je alleen maar aan trekt in het weekend.'

Lezersvraag van Kipmeister: hebben jullie nummers met een verborgen boodschap, die je er niet direct kunt uithalen?

'Wij schrijven geen verborgen boodschappen in de teksten, in ieder geval niet bewust. De teksten die we schrijven gaan over wat we meemaken en soms schrijf ik een tekst die pas later op zijn plek valt.'

ZES KEUZES

Zien of geloven?

Margriet: 'Geloven. Niet in de vorm van religie, maar met geloven kan je alle grenzen verleggen.'

Manon: 'Geloven. Ik heb genoeg gezien.'

Rik: 'Geloven is niet aan mij besteed... en zien? Hmm... ik droom liever.'

Martin: 'Zien. En dan geloven wat ik heb gezien en mezelf afvragen of ik het wel goed heb gezien.'

Karin: 'Zien, ik hou wel van visualisatie. Geloven vind ik te vaag en van geloof of religie komt veel te veel ellende.'

Heden of verleden?

Margriet: 'Heden. Het gaat om de kansen van nu. Uit het verleden kan je leren, maar het gaat om wat je er nu mee doet.'

Manon: 'Heden. Er is nog zoveel voor ons om te ontdekken en te beleven.'

Rik: 'Heden. Als ik oud en seniel ben, sla ik de fotoboeken wel open van "vroegâh".'

Martin: 'Morgen is het heden alweer verleden, dus morgen weer meer verleden met mooie herinneringen en dat is wat het verleden is: herinneringen. Mooi of niet mooi, dat filter je zelf.'

Karin: 'Heden. Het verleden vormt je tot de persoon die je nu bent.'

Festival of concertzaal?

Margriet: 'Concertzaal. Dat speelt relaxter en je hebt er meestal alle tijd om te werken aan een goede sound. Maar, de charme van een festival, wat rauwer en hectischer, is ook leuk... Het is eigenlijk alle twee leuk, het is fijn om "on stage" te staan.'

Manon: 'Festival. De sfeer is vaak heel erg leuk, relaxt en gezellig.'

Rik: 'Allebei natuurlijk! Als er maar een podium is waar we kunnen knallen!'

Martin: 'Concertzaal en festival.'

Karin: 'Concertzaal. Hoewel een festival ook leuk is, heb je er minder tijd om te spelen en speel je een dus een korte set. Alles is hectischer. Ik vind het altijd leuk om gelijk de zaal in te gaan, nadat we

gespeeld hebben. Op een festival is daar minder tijd voor.'

Optreden of op het strand naar de zonsondergang kijken?

Margriet: 'Duhu! Optreden natuurlijk, dat heeft al menige relatie gekost, die miste blijkbaar de romantiek op het strand. Haha!'

Manon: 'Optreden op een strandfestival met een ondergaande zon.'

Rik: 'Manon heeft het beste antwoord. Laat die gasten van Scholtenpop ons maar eens bellen!'

Martin: 'Dan ga ik ook voor optreden op het stand... die zonsondergang komt toch nog wel een keer.'

Karin: 'Optreden geeft zo'n kick, daar kan gaan zonsondergang tegenop.'

Fantasie of realiteit?

Margriet: 'Realiteit, want iedereen heeft zijn eigen werkelijkheid, waardoor de grens met fantasie kleiner wordt.'

Manon: 'Een fantastische realiteit?'

Rik: 'Fantasie. Realiteit is altijd somber.'

Martin: 'Voor de één is fantasie een ander zijn realiteit en vice versa.'

Karin: 'Fantasie. Daardoor is de

realiteit ook een stuk leuker.'

Bier of wijn?

Margriet: 'Bier! Het liefst een Herfst Bock, Douglas Scotch Ale of Westmalle, daar word ik erg blij van.'

Manon: 'Baileys.'

Rik: 'Bier vanaf 5% alcohol!'

Martin: 'Bier... maar prikkelend water met citroen vind ik ook erg lekker... Gek hè?'

Karin: 'Als ik echt moet kiezen: bier, hoewel ik thee het meest weet te waarderen!'

AAN DE LEZERS

Wat willen jullie nog zeggen tegen de lezers van Noize Magazine?

'Ten eerste vinden we het een goed initiatief om een Nederlands underground blad te beginnen. We hopen dat jullie hiermee veel mensen kunnen bereiken.

En aan de lezers: ik hoop jullie op één van onze optredens te zien en als jullie meer over ons willen weten, kun je op onze website kijken en we zijn ook te vinden op onder andere Hyves en Facebook.'

INTERNET

www.asrai.net

Zirconia Starfighter

GRIEKENLANDS ABSENTIE IS DUIDELIJK EEN MISVATTING

Enkele maanden geleden kwam ik per toeval op haar website terecht. Ik was eigenlijk opzoek naar iets totaal anders, maar opeens was ik in het port folio van Zirconia Starfighter aan het bladeren en ik was meteen onder de indruk.

Zirconia (echte naam Irene Zilou) is vooral bekend vanwege haar modellenwerk waar ze zich al langere tijd mee bezig houdt. Ze woont en werkt in Athene (Griekenland) of op locatie wanneer ze geboekt wordt door een promotor, clubeigenaar, DJ, bedrijf, etc., want ze houdt enorm van reizen. Daarnaast verdient ze voornamelijk haar geld met grafisch ontwerpen.

Gelukkig wist ze toch nog een gaatje te vinden in haar overvolle agenda voor een interview voor Noize Magazine. Ik sprak met haar over de Griekse underground scene, haar werk als model en haar werk als grafisch ontwerpster.

INTERVIEW

Hoe gaat het met je?

‘Ik doe mijn uiterste best, nu dat de financiële crisis hier gestegen is in Griekenland. Eerlijk gezegd gaat het ook wel goed, omdat ik hard werk en ik geniet van wat ik doe.’

Wanneer en hoe kwam je in contact met de dark underground scene?

‘Zonder gekheid, eigenlijk al vanaf de dag dat ik werk geboren. Ik kom uit een familie die zich heel erg met muziek bezighoudt. Mijn vader was één van de eerste muziekjournalisten en cd-recensenten in Griekenland. Ik reisde veel door Europa, eerst onder zijn begeleiding en later alleen. Mijn moeder was make-up artist, ze wijde veel van haar tijd aan schoonheidstips. Ik was niet zoals de andere kinderen van mijn leeftijd volgens de “Griekse norm”. Ik was het gewend om naar de extreemste experimentele alternatieve en underground concerten te gaan in binnen- en buitenland, vanaf zeer jonge leeftijd. Ik kocht alles was ongewoon, “bijzonder” of “freaky” was, ik las van alles wat met underground muziek, metafysische verschijnselen en boven-natuurlijke zaken te maken had of

over vreemde of unieke levensstijlen. Ik vond mijn klasgenoten op school en alle andere mensen van mijn leeftijd echt heel saai, dus ik was altijd bezig om mezelf te verbeteren in het beoefenen van mijn hobby's. Schetsen, tekenen, beeldhouwen, verhalen en artikelen schrijven, concerten recenseren, zingen en dansen waren een aantal van mijn meest karakteristieke bezigheden. Ik was een opmerkelijke studente, ik slaagde voor mijn middelbare school met hoge cijfers, leerde vreemde talen (Frans, Engels en Italiaans) en daarna haalde ik mijn bachelor- en masteropleidingen in grafisch ontwerpen. Toen ik zeven was heb zanglessen gevolgd aan het Athenaeum, zong in een aantal bandjes en later ben ik daar mee gestopt om meer tijd vrij te maken voor andere belangrijke activiteiten. Mijn mini-sculpturen en ready-made thema's zijn gebaseerd op mijn fantasie en soms haal ik inspiratie uit boeken over mythologie. Al die activiteiten uit mijn jeugd hebben mij gebracht waar ik nu ben.’

Wat vind je zo leuk aan deze scene?

‘Ik kan niet beschrijven wat ik pre-

cies leuk aan vind, want het is mijn manier van leven sinds mijn geboorte, dus zou ik zeggen: absoluut alles en vooral het feit dat het grenzeloos is en alle mogelijke velden in de kunst, muziek en levensstijlen erin voorkomen.’

In Nederland, België en Engeland zie je veel neonkleuren en cybergothic in de underground. Duitsland is meer zwart. Hoe zit het met de scene in Griekenland? We horen daar hier in Nederland niet zoveel over.

‘Als iemand de dark underground, fetish, electro/industrial, etc. scene noemt, dan zou hij de muziek (en alle bijzondere stijlen en mode) koppelen aan vele landen in de wereld. Griekenland wordt echter beschouwd als een land dat volledig afwezig is in die interessante stijlen, maar dat is natuurlijk een grote fout. De meeste Grieken die je tegenkomt (ook in het verleden) op verschillende Europese gothic-, fetish-, electrofestivals en ga zo maar door, kennen waarschijnlijk meer muziek dan iemand zich zou kunnen voorstellen. Grieken zijn echt geobsedeerd door muziek, ze zoeken, lezen en willen er alles over ontdekken. Sommige fans van de dark underground scene, of dat nou goths zijn of “electro-heads”, hebben zich ontwikkeld tot fetish fans in de laatste vijftien jaar, ze wilden meer zien en er waren niet veel alternatieven. Er feite waren er maar twee leuke clubs/bars (sinds 1974 en 1979, voor mijn geboorte) waar we onze weekenden konden doorbrengen. Het dark underground nachtleven in Athene was in het verleden te simpel en te klein. Het feit dat er maar zo weinig locaties waren was een moeilijke zaak, omdat er daardoor een ruim-

tegebrek was, maar aan de andere kant maakte het feit dat er maar een paar clubs en bars waren het wel makkelijk om te kiezen waar je heen zou gaan en je wist wat je daar kon verwachten. In 1996 werd er een nieuwe club geopend om meer kwaliteit aan de scene toe te voegen. In 2005 weer één en zo gaat het verhaal verder.

De scene doet me hier vooral aan die van Duitsland denken. Veel “zwart”, soms gecombineerd met andere basis- of UV-kleuren. Natuurlijk hebben we ook veel cybergothic-types hier, die volledig in kleur zijn als ze naar een feestje gaan, en de afgelopen zes jaar hebben we een explosie aan cosplay, J-rock, fetish en Japanse mode in het algemeen, wat betekent dat de scene onlangs meer kleur heeft gekregen.’

Wat is hot in dark underground Griekenland?

Eerst moet je Bloodcult zien (www.bloodcult.cjb.net), het magazine waar ik al meer dan zes jaar mee samenwerk. Het bevat alles wat te maken heeft met duistere kunst, muziek, concerten, podia en nieuws over de Griekse en internationale underground scene. Bloodcult is verkrijgbaar in Athene (Darkcell record store, Darkside record store, Bowel of Noise, Black Dragon, and IT xtreme), Thessaloniki (The Nephilim Metal Music Store, Lotos Music Store, Naya/Piu, Musicland Records, Empire DVDs and Accessories), Kerkyra (Corfu): Mario's Corner Records), Rethymno (Vibes Records) en Alexandroupolis (Zion (Crossover band)).

Ik heb nu ook al meteen een heleboel platenzaken opgenoemd, dus dan zal ik nu nog een aantal clubs opnoemen. Het zijn er te veel om ze allemaal op te sommen, dus ik zal

alleen de meest bekende noemen. De oudste club van allemaal is Rebound in Athene (adres: 43 Mithimnis Street in Amerikis Square). Als een strikte underground dark club, heeft nog steeds een heel erg jaren '80 gevoel qua muziek en sfeer. Het is open op zaterdag en je kunt er genieten van post-punk, new-wave, minimal electro, dark-wave, punk, new age, gothic-rock en goede gothic muziek in het algemeen. Deze club is al meer dan 34 jaar hetzelfde gebleven, absoluut underground met een zeer "trashy" gevoel (in de goede zin van het woord natuurlijk). Er is niets veranderd in de loop der tijd en er komen nog steeds zeer toegewijde en ouder fans, bekende gezichten bezoeken het heel vaak. Het is een club met een groot geluk wat wij "fashion victims" noemen in de kleine Griekse dark communities. Het heeft niet eens een website.

Hetzelfde geldt voor Darksun club (adres: 42, Thivon Ave, Peristeri), een club opgericht rond 1996. Gelegen in het gebied van Peristeri, is Darksun de oudste essentiële gothicclub in Athene. Gezellig en sfeervol, met passende decoratie, beïnvloed door HR Giger en de creativiteit van eigenaar George Drivas. Dark ambient, neofolk, dark-wave en gothic op vrijdag en EBM, electro, Industrial en noise op zaterdag, door de resident DJ's Leonidas Skidas en George Drivas. De club is open van 00.00 uur tot zonsopgang en veranderde daarmee, ondanks zijn kleine capaciteit, de beperkte norm en bracht de dark scene van Griekenland dichterbij wat we "de Europese norm" noemen. Een zeer belangrijke alternatieve bar/cafe, die op één of andere manier als kroeg en club wordt beschouwd, is Dada. Het was vroeger gelegen in het hart van Exarchia

sinds 1979 (vorige adres: Arachovis & Benaki Str, Eksarchia - Athene), dit gebied vertegenwoordigt de Griekse underground scene. Nadat het dak letterlijk naar beneden was gekomen, werd de oude locatie afgebroken en verhuisde Dada naar het Psyrri gebied (8, Sarri Str., in het Psyrri gebied, nog steeds in Athene). De muziek die er gedraaid wordt beslaat het donkere, gothic, neofolk en elektronische spectrum en soms ook indie, punk en metal. Het is een zeer gezellige en vriendelijke omgeving en open tot in de kleine uurtjes.

Seven Sins club heeft de normen van de gebruikelijke dark-alternative scene veranderd. Dit is de club waar ik al jaren go-go dans en live op het podium verschijn tijdens shows en speciale evenementen. De club bevindt zich in Eksarchia, waar de ex-Next club was vele jaren geleden gevestigd (adres: 5, Themistokleous & Gamvettia Str., Athene). De dansvloer is elke week vol en de club is gevuld met old-school en ook "nieuwe" mensen, omdat hier alle genres van de donkere alternatieve muziek samen komen, zoals gothic, electro, industrial, EBM, TBM, noise, new age, dark-wave, minimal electro, dark trance, nu-metal, gabber, dub-step en psychedelisch. Er vinden veel concerten en evenementen er plaats, waaronder bazaars, muzikoptredens, freakshows, alternatieve modeshows, fetish optredens, dj-sets en nog veel meer. Het is elke vrijdag en zaterdag open (en soms ook doordeweeks) en biedt een grote verscheidenheid aan evenementen uit een groot aantal muziekgenres voor allerlei soorten mensen. (Website: www.sevensins-club.gr). Ik zou er graag nog veel meer over vertellen, maar dat zou veel te lang duren...

Hoe groot is de scene in Griekenland?

'Eerlijk gezegd ben ik niet zo goed in rekenen, maar we hebben enkele duizenden toegewijde fans door het hele land, zoals in Athene, Thessaloniki, Larissa, Alexandroupolis, Kreta etc. en de meeste van die mensen gaan net zo graag naar het buitenland om grote festivals te bezoeken als ik.'

Zijn er in Griekenland ook grote (cyber)gothicbands, bekende underground ontwerpers, feesten en festivals, en ga zo maar door?

'Ja, er zijn veel interessante oude en nieuwe bands, zoals South of No North, Virgins O.R. Pigeons, PreEmptive Strike 0.1, Nano Infect, Daemonia Nympe, Mani Deum, The Illusion Fades, Ding An Sich, Glaufox Garland, Gas Masked Lestat, Strafbat, Astralon, RED-LiNE en niet te vergeten is Vasi Vallis van Reaper, Frozen Plasma en Nam-Nambulu ook Grieks. Er zijn te veel om op te noemen.

De meest bekende Griekse modeontwerpers zijn 4-showgirls compagny, Maro Christodoulou Sophia Mattheaki en anderen. Een aantal nieuwe ontwerpers zijn Rubberize en Desire of Destruction. We hebben ook veel sieraden ontwerpers (G-Creations, Nocturne en meer). Ik noemde deze als voorbeeld maar er zijn er zeker meer. Neem me niet kwalijk als mij een bekende naam is ontschoten.'

Je begon met modellenwerk in 2000. Wie of wat inspireerde je om hiermee te beginnen?

'Ik was altijd geïnspireerd door allerlei vormen van nachtelijke, mysterieuze, enge, freaky, futuristische, fantasierijke of sci-fi verhalen, landschappen en schoonheden om me heen. Ik hield ervan om de sfeer van een mooie, donkere of

verlaten plaats te vangen op papier of in een compositie. Ik heb altijd de neiging om schoonheid te zoeken in dingen die anderen zouden kunnen zien als "dark", vergeten, eng, raar of zelfs gevaarlijk. Mijn grootste inspiratiebron was en zal altijd muziek blijven. Ik ben een gepassioneerde muziekliefhebber.'

Heb je dit geleerd door het te doen, of heeft iemand je geholpen?

'Ik denk vooral door het te doen. Later leerde ik door te oefenen en van een aantal zeer ervaren mensen die hun waardevolle kennis met mij deelden. Als tiener was ik helemaal niet geïnteresseerd in modelwerk, maar ik werd vaak benaderd door fotografen en site-eigenaren die me vroegen of ik dat wilde doen. Zo begon ik met betaalde opdrachten en later ging ik ermee verder.'

Herinner je je allereerste fotoshoot nog?

'Het begon allemaal toen ik werd gevraagd om wat modellenwerk te doen voor een Britse website (www.lgnails.com), elf jaar geleden in 2000.'

Kun je ons iets meer over vertellen?

'Zoals ik al zei, ik was een zeer verlegen jonge studente en helemaal niet bereid om mijn gezicht in het openbaar te laten zien. Ik hield bij forums bezoeken, dansen in clubs, surfen op het internet, updates krijgen over muziek, alternatieve en fetish mode en kunst, het verbeteren van mezelf in het algemeen, maar ik deed al die dingen voor mezelf en ik maakte me nooit druk om mijn imago naar buiten toe. Sommige professionals benaderden mij toch en drongen erop aan dat ik getalenteerd genoeg was om mijn inspiratie te ontwikkelen in het

modellenwerk. Toen begon ik met betaalde opdrachten. Later kon ik niet meer zo actief zijn als gevolg van mijn zware studie in grafisch ontwerpen (en later ook mijn master, talenstudie, etc.). Ik begon pas enkele jaren later het opbouwen van mijn portfolio. De laatste zes jaar werd ik actiever in het modellenwerk. Mijn studie grafisch ontwerpen, mijn liefde voor kunst en muziek en mijn passie voor het scheppen inspireerden mij bij het bedenken van ideeën in styling en concepten voor fotoshoots.

Welke fotoshoot is jouw persoonlijke favoriet?

‘Ik denk niet dat ik er één kan kiezen. Ik hou van ze allemaal en elke shoot bracht me meer ervaringen. Ze hadden allemaal hun mooie kanten, moeilijkheden en specialiteiten. Ik hou van alles wat te maken heeft met glimmende latex, PCV, leer en metaal. De fotoshoots met bodypaint thema’s waren waarschijnlijk het meest uitdagend. Ik herinner een zeethema; twee uur verven om mijn haar turquoise te krijgen en toen nog al die schelpjes erin doen. Zeven uur om mijn lichaam en gezicht schilderen. Eén of twee uur foto’s maken voor een kalender (maand: augustus). Dat was echt vermoeiend en spannend tegelijk voor mij. Bodypainting is naakt gekleed in kleuren, wat ik normaal gesproken zelden doe, maar het resultaat is als een full-body suit.’

Heb je nog andere ideeën in gedachten voor fotoshoots je zou zeker nog willen doen in de toekomst?

‘Ik heb altijd ideeën. Inspiratie is onbeperkt en er is geen einde aan mijn creativiteit. Ik kijk ernaar uit om nog meer fotoshoots te doen om de vele concepten die ik al heb

of die opeens in me opkomen te gaan uitwerken.’

Werk je met verschillende stylisten of doe je je make-up en styling zelf?

‘Ik doe mijn eigen styling, make-up, haar en nail art. Ik heb een enorme kast vol kleding, schoenen, laarzen, hoge hakken en ik sta natuurlijk open voor suggesties van andere professionals. Er waren ook een aantal van gevallen waarin ik alles overliet aan een aantal ervaren (of soms zelfs niet eens zo ervaren) professionals tijdens modeshows of fotoshoots. Trouwens, zoals een kameleon probeer ik zo flexibel mogelijk te zijn. Ik ben er dol op om aan elk interessant project of elke fotoshoot mee te doen.’

Zie je jezelf als een levend kunstwerk?

‘Dat hangt van mijn stemming af. Soms heb ik ook mijn vrouwelijke narcistische neigingen, maar er zijn ook dagen dat ik wakker wordt en meer pragmatisch ben, waar ik over het algemeen eigenlijk niet de voorkeur aan geef.’

Hier in Nederland wordt (alternatief) modellenwerk een steeds grotere hype. Denk je dat iedereen een model kan zijn?

‘Ik geloof niet dat ik deze vraag als een expert kan beantwoorden, maar als je mijn mening wilt als een eenvoudige kijker, dan is het antwoord nee en daar zijn tal van redenen over. Allereerst kunnen er niet alleen modellen op deze planeet zijn, er zijn meer en ook belangrijkere beroepen dan dat. Ten tweede is het niet een kwestie van uiterlijk, maar ook een kwestie van vermogen. Er komen elke dag nieuwe foto’s en die kunnen niet allemaal interessant zijn. We hebben keer op keer dezelfde concep-

ten zien verschijnen en de meesten daarvan zijn nu visueel verzadigd. Die herhaalde afbeeldingen bieden niks evolutionairs. Waar is de originaliteit? Wat is de bijdrage aan de werkgelegenheid in deze vorm van herhaling? Tenminste dat is hoe ik het zie.’

Heb je tips voor nieuwe modellen?

‘Ik zou ze adviseren goed te observeren en om open te staan voor leuke uitdagingen en diversiteit. Het is niet slecht om het werk van anderen te observeren en te verkennen, je moet ze alleen niet nadoen. Probeer uniek te zijn. Jouw uniekheid geeft je identiteit.’

Naast het modellenwerk ben je grafisch ontwerpster, wat in feite je belangrijkste inkomstenbron is. Wat vind je zo leuk grafisch ontwerpen?

‘Ik hou van het feit dat ik mezelf als grafisch ontwerpster een niet-kunstenaar kan noemen, maar een grafisch ontwerpster. Ik weet dat het raar klinkt, maar grafisch ontwerpen is wat wij noemen “toegepaste kunst”. Het kan niet helemaal als kunst worden beschouwd. Het bevat iets als een meer wiskundige manier van denken in het creëren. Hoewel het regels heeft, beperkt het mij helemaal niet. Ik hou van mijn werk, want het helpt me bij het ontwikkelen van mijn ideeën en creativiteit door middel van een meer logische manier van concepten uitwerken.’

Kun je je liefde voor de dark underground scene mixen met grafisch ontwerpen, of hou je dat liever gescheiden?

‘Dat hangt ervan af. Als de grafische ontwerp opdracht waar ik voor gevraagd ben over de dark scene gaat, dan moet ik dat natuurlijk

combineren voor een beter resultaat en dat vind ik ook heel leuk om te doen. Als de opdracht over een totaal ander onderwerp gaat, wat niks met de dark scene te maken heeft, dan moet ik dat scheiden van mijn eigen voorkeur. Als je daar wat meer ervaring mee hebt, dan raak je daar wel aan gewend.’

Ben je ooit in Nederland geweest? Of ben je van plan Nederland te bezoeken in de toekomst?

‘Veel naaste familieleden en vrienden van mij zijn daar geweest en vertelden me de beste dingen over Nederland. Ik ben tot nu toe nog niet in de gelegenheid geweest om je daar te bezoeken, maar ik zou zeker de mogelijkheid moeten krijgen om dat te doen op een dag. Ik ben erg benieuwd naar jullie monumenten en om al jullie interessante locaties te bezoeken. Dus, ik ben aan het duimen!’

Wat zou je nog willen zeggen tegen de lezers van Noize Magazine?

‘Ik wens dat jullie altijd meer en meer lezers zullen blijven krijgen en het allerbeste voor jou en jullie bezigheden. Blijf uniek en ga door met het goede werk!’

INTERNET

Web
www.zirconia-starfighter.com
 E-mail
info@zirconia-starfighter.com
 Myspace
www.myspace.com/tanyatreed
 Twitter
www.twitter.com/Zirconia_Star
 Modelmayhem
www.modelmayhem.com/Zirconia
 Facebook (ik word te vaak verwijderd, al 10 keer):
 Zirconia Starfighter

Incubite

'TOXICUM WAS NOG MAAR HET BEGIN!'

Enkele weken geleden had ik een interview met Neal van *Incubite*, een nieuwe Duitse band die net zijn eerste album heeft uitgebracht: *Toxicum*. *Incubite* is bekend geworden in de DJ-scene met het nummer *Muschitzanz*.

delingen met labels heb ik snel een contract gekregen.'

Je beschrijft je muziek als "deafening electro industrial for sick people". Waarom die term?

'De filosofie achter deze slogan is dat de filmsamples

HET BEGIN

Wanneer en waarom heb je besloten om muziek te gaan maken?

'Ik ben opgegroeid met muziek. Het eerste instrument wat ik leerde bespelen was de piano en na een tijdje voelde ik me meer aange trokken tot toetsen en electronica. Ik begon dus al vroeg met het produceren van synthetische geluiden en elektronische muziek. Ik werd vooral beïnvloedt door bands als DAF, Front 242, The Cure en de muziek waar mijn ouders naar luisterden en dat is ook tevens de reden waarom ik in de gothic scene terecht ben gekomen.'

In 2009 ben je begonnen met je project *Incubite*. Hoe heb je dat ontwikkeld tot wat het nu is?

'Ik ben eigenlijk puur voor de lol met *Incubite* gestart en ik nam het toen ook nog niet echt serieus. Omdat de reacties op mijn demo *Aphasia* zo goed waren, heb ik toch besloten om er een serieus project van te maken. Na enige onderhan-

die we gebruiken echt ziek zijn. In het begin was het "power noise", maar na enige tijd werd het meer en meer electro industrial wat het meest in clubs thuis hoort.'

Hoe bedenkt je je ideeën? Kun je ons misschien een kijkje achter de schermen van *Incubite* laten nemen?

'Er is altijd een andere aanleiding; of ik ontdek een leuke vocale sample, of ik bedenkt een pakkende melodie... Het probleem is alleen dat ik altijd een goed idee krijg wanneer is niet in de studio ben, dus neem ik altijd pen en papier en een telefoon mee, zodat ik de vocals kan opschrijven en mijn nieuwe melodie in mijn telefoon kan neuriën. Dat is het begin van de productie.'

Als ik het me nog goed kan herinneren, begon het allemaal met het nummer *Muschitzanz*. Zou je ons kunnen vertellen hoe dit nummer is ontstaan?

'*Muschitzanz* was nogal een curieus idee wat ik kreeg toen ik naar huis ging. Ik was dronken en ging net weg van een feestje bij mij in de buurt en produceerde het nummer diezelfde nacht. Ik verwachtte er niet zo'n serieuze reactie op, maar uiteindelijk bleek de reactie erg positief en toen wist ik dat het de goede kant op ging met *Incubite*.'

TOXICUM

Laten we het hebben over je debuutalbum *Toxicum*. Waar staat de titel voor?

'*Incubite* is dodelijk vergif dat naar de clubs gaat en daar de mensen verrast. Het vergif heet *toxicum* en het is de eerste sluipmoord die uit ons muzieklaboratorium komt.'

Vergeleken met de harde nummers valt *Hell Instructor* een beetje uit de toon, omdat het een vrij melodisch is en een donkere sfeer heeft. Waarom heb je dit nummer geschreven?

'Om een gevarieerd album te maken, is het erg belangrijk om ook rustigere stukken te integreren en daarom heb ik dus een langzaam en donker nummer gemaakt. De stem in *Hell Instructor* past trouwens ook niet bij een snel tempo.'

En aan heb je het nummer *Ich Hasse Dich* opgedragen?

'Het nummer is gewijd aan een persoon die mij veel leed heeft aangedaan en dit nummer is de reden waarom ik dat deze persoon ook echt niet kan vergeven,' lacht Neal.

Dan over de titelsong *Toxicum*: waarom heb je het album naar dit nummer vernoemd?

'"Toxicum is ready to exterminate" is het belangrijkste state-

incubite

DEAFENING ELECTRO-INDUSTRIAL FOR SICK PEOPLE

ment van het album. Het is een waarschuwing voor het dodelijk gif dat geen genade kent.'

En waar haal je je samples vandaan?

'Normaal gesproken haal ik samples uit films en soms maak ik ze zelf, zoals die van "glowstix, neon and blood".'

En wat inspireert je om muziek te maken in het algemeen?

'Ik word beïnvloed door mijn omgeving, mijn vrienden, mijn vijanden, mijn ervaringen en mijn stemming. Soms word ik ook beïnvloedt door mijn bloeddruk en door alcohol. Dus, in het kort: mijn leven inspireert me voor de muziek die ik maak.'

Maar wat voor muziek luister je thuis in privé?

'Ik luister veel naar *Rome*, *Depeche Mode*, *The Birthday Massacre*, *Ashbury Heights* en *Spetsnaz* op het moment. Het zal je misschien verbazen dat ik niet naar electro industrial muziek luister in mijn vrije tijd. Mijn voorkeur gaat uit naar wat rustigere muziek en als ik harde muziek wil horen hou ik me liever bezig met "evil activiteiten". Of zoiets...'

VIJF KEUZES

Bankhanger of feestbeest?

'Absoluut het feestbeest,' lacht Neal.

Mc Donalds of Burger King?

'Hmm Burger King...'

Studiosessies of live optredens?

'Live optredens.'

Wijn of mineraal water?

'Van wijn krijg ik altijd hoofdpijn, dus liever mineraal water.'

MySpace of Facebook?

'Facebook.'

OPTREDENS

Misschien kunnen we het ook nog even hebben over je live optredens. Live wordt je altijd bijgestaan door Ms. Miauw. Zou je haar even aan ons kunnen voorstellen?

'Ms. Miauw is mijn beste vriendin en meer dan alleen een podium support voor mij. Als DJ van de Drunkluft-kammer in Koblenz heeft ze me bijgestaan sinds begin 2010. Ze heeft me ook goed geholpen tijdens de productie van *Toxicum*. Ik wil haar ook nooit verliezen, ze is de beste live- en studio-ondersteuning die ik ooit heb gehad.'

En waar hebben jullie zoal al opgetreden?

'We hebben gespeeld op het beroemde Dark Dance

Treffen festival en op verschillende kleinere clubfestivals. We hebben ook het podium mogen delen met SAM en we speelden ook als support voor *Combichrist* in Frankfurt, dat was een absolute mijlpaal in onze carrière. In de toekomst zullen we na-tuurlijk ook veel blijven optreden.'

AAN DE LEZERS

Harstikke bedankt voor al je antwoorden en veel succes met *Toxicum* en je toekomstige carrière met *Incubite*. Zou je nog iets tegen de lezers willen zeggen?

'Super fucking harstikke bedankt aan alle fans die ons altijd hebben gesteund zodat we niet hebben opgegeven. Ik zie nu het resultaat en ik heb nergens spijt van. *Toxicum* was nog maar het begin.'

Ask the piercer

VOOR AL JE VRAGEN OVER PIERCINGS!

Body modder en piercer Jonny (FrontAngel) uit Dortmund beantwoordt alle lezersvragen over piercings.

5 CENT

SABINE: Op de foto in Noize Magazine heb je 5 cent aan je hand hangen. Hoe doe je dat???

JONNY: 'De truc met de het muntje van 5 cent is simpel. Ik heb een speciaal magnetisch implantaat in mijn linkerhand en het muntje is gemaakt van magnetisch metaal. Er zitten echter wel risico's aan dit soort implantaten. Er zit een silicone zegel omheen en als die breekt, kan dit kanker veroorzaken. Voor mij is dat niet erg, omdat ik al kanker heb sinds mijn 8^e, dus daar hoef ik me denk ik niet druk om te maken. Er is ook een kleine operatie voor nodig om zo'n implantaat te krijgen en het duurt lang tot hij is genezen en nog veel langer tot je er zulke trucjes mee kunt doen zoals ik. Het heeft meer dan drie maanden geduurd tot ik kon beginnen met de eerste spelletjes met de magneet. Ik kan ook reageren op elk magnetisch veld in mijn hand.

Als ik door een MRI scan zou moeten, zou het implantaat eerst verwijderd moeten worden, omdat ik anders mijn hand om zeep zou helpen en wat nog erger is: ik zou er een machine van miljoenen euro's mee kapot maken!

In mijn ogen is het dus niet zomaar even een speeltje dat je kunt laten zetten, zoals een normale piercing of zoiets. Het heeft zelfs erg veel verzorging nodig en je moet ook erg opletten voor wat er om je heen is, wat je aanraakt, enzovoorts.'

FRENUM STRETCHEN

GROTE FEIGLING: Sinds ongeveer twee maanden heb ik een Frenum. Deze heb ik onlangs laten stretchen tot 2,4 mm. Graag ontvang ik advies over tot hoe ver je praktisch gezien kan stretchen met deze piercing, zonder dat de kans op uitscheuren te groot wordt. Jonny: 'Voor een Frenum is het het

beste om 4 tot 6 weken te wachten tussen de stretchings en niet meer dan 1 mm per keer te stretchen. Let er ook op dat de huid niet te dun wordt. Het maximum is voor iedere persoon anders, maar ik zou nooit verder gaan dan 4 tot 5 mm.'

Heb jij ook een vraag een onze piercer? Je kunt al je vragen inzien en hij zal ze voor je beantwoorden. Het antwoord wordt zo snel mogelijk naar je toe gestuurd (binnen enkele dagen of sneller) en zal gepubliceerd worden in de volgende editie van Noize Magazine. (Indien gewenst kan dit anoniem.) Vragen kunnen ingestuurd worden via email (info@noizemagazine.nl) of via VF (vampirefreaks.com/noizemagazine, inbox).

LET OP!

Noize Magazine is niet verantwoordelijk voor eventuele schade na opvolging van de adviezen van Jonny. Ga bij twijfel dus altijd even langs bij een professionele body-mod artist bij jou in de buurt.

Düsseldorf

SIGHTSEEING EN SHOPPING IN DE WIEG VAN KRAFTWERK

Het is de hoofdstad van de Duitse deelstaat Noordrijn-Westfalen en ligt iets ten zuiden van het Ruhrgebied aan de Nederrijn. Het is met 586.217 inwoners en een oppervlakte van 217,0 km² de zevende stad van de Bondsrepubliek.

Daarnaast stond hier de wieg van *Die Toten Hosen* (een in 1981 opgerichte en nog steeds bestaande punk-rock band), *Kraftwerk* (een band al die sinds 1970 bestaat en natuurlijk geen verdere introductie meer nodig heeft), *Neu!* (het succes van deze band was minimaal, maar er wordt een grote invloed aan toegekend op bands zoals *The Sex Pistols*, *David Bowie* en de hele volgende elektronische muzikscene), *La Düsseldorf* (een Duitse rockband die in 1975 uit de groep *Neu!* ontstaan is) en natuurlijk *Deutsch-Amerikanische Freundschaft (DAF)* (de formatie die als de eerste echte EBM-band wordt beschouwd).

De stad zelf dankt zijn naam aan het riviertje de Düssel dat hier in de Rijn uitmondt. Ik heb het natuurlijk over Düsseldorf.

Op een zonnige dag in april trokken wij erop uit. Het was druk in Düsseldorf, maar de mensen zijn er beduidend rustiger en relaxter dan in Nederland, dus hing er toch een zeer aangename sfeer. Met name de sfeer aan de Rijnkade, waar we na een dagje rondzwerven neerploften om een ijsje te eten, deed denken aan die aan Waalkade in Nijmegen, maar dan minder gejaagd. Zelfs op deze vroege dag in het seizoen was er aan straatmuzikanten geen gebrek en het zomergevoel werd helemaal compleet met fietstaxi's en rondvaartboten.

Ook zin in een dagje Düsseldorf? Dan vind je hier de juiste informatie!

TOURIST INFORMATION

Düsseldorf is een leuke stad om heerlijk rond te dwalen om jezelf te laten verrassen door mooie steegjes, knusse pleintje en leuke marktjes. Wil je je bezoek aan deze stad toch liever iets gestructureerder laten verlopen of ben je bang dat je verdwaalt? Dan kun je terecht bij een van Tourist Information Offices in de stad (een soort Duitse VVV).

Tourist Information Centraal Station

Immermannstraße 65b
Telefoon: +49 (0)211/17 20 2-844
Openingstijden: maandag t/m zaterdag 09.30 – 19.00 uur
Deze vestiging is ook geopend tijdens grote evenementen.

Tourist Information Old Town

Marktstraße 6 (op de hoek van de Rheinstraße)
Telefoon: +49 (0)211/17 20 2-840
Openingstijden: maandag t/m zaterdag 10.00 – 18.00 uur.

Meer informatie over deze Offices kun je vinden op de website www.duesseldorf-tourismus.de.

BEZIENSWAARDIGHEDEN

Aan bezienswaardigheden is in Düsseldorf geen gebrek. Met name voor de kunstliefhebbers is er van alles te bezichtigen. Hieronder alvast een aantal ideetjes. Mocht je verder willen zoeken, kijk dan op de website onderaan dit artikel.

Aquazoo-Löbbecke Museum

Het Löbbecke-Museum bestaat sinds 1904, maar heeft pas sinds

1947 en aquarium erbij en sinds 1987 zit het in een geheel nieuw gebouw. Tijdens de rondgang kom je diverse dieren tegen, waaronder ezelspinguïns, robben, vele reptielen, vissen, insecten, maar ook nog wat kleine zoogdieren als dwergmangoesten.
www.duesseldorf.de/aquazoo

Goethe-Museum

Dit museum is in het bezit van een verzameling van meer dan 50.000 objecten die als doel hebben om de atmosfeer van Goethes tijd te schetsen.
www.goethe-museum.com

Hofgarten

Zoek je een plek om even te relaxen of lekker te wandelen? Dan ben je in de Hofgarten op de goede plek, want dit is het centrale park in Düsseldorf.

Königsallee

Deze boulevard behoort tot de kleinste groep internationaal bekende straten. De moeite waard en eens doorheen te wandelen.
www.koenigsallee-duesseldorf.de

Kunstakademie

In de galerie van de kunstacademie zijn wisselende tentoonstellingen te zien van de studenten. Meer informatie vind je op de website.

www.kunstakademie-duesseldorf.de

Kunsthalle

Dit is toch wel dé aanrader op het gebied van kunst in Düsseldorf. Zeer bijzondere wisselende tentoonstellingen van kunstenaars vanaf de 20e eeuw tot nu. De moeite waard!
www.kunsthalle-duesseldorf.de

Kunstsammlung

Nordrhein Westfalen
Museum voor hedendaagse kunst uit Nordrhein Westfalen.
www.kunstsammlung.de

Neanderthal Museum

De naam zegt het eigenlijk al. Als je geïnteresseerd bent in de geschiedenis en het leven van onze voorvaderen, dan ga je naar het Neanderthaler Museum.
www.neanderthal.de

NRW Forum

Museum voor moderne kunst met wisselende tentoonstellingen over culturele vraagstukken.
www.nrw-forum.de

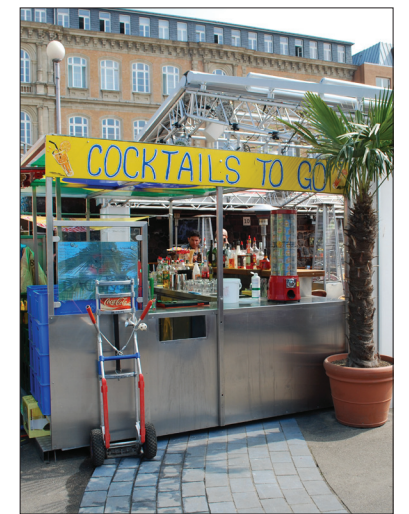
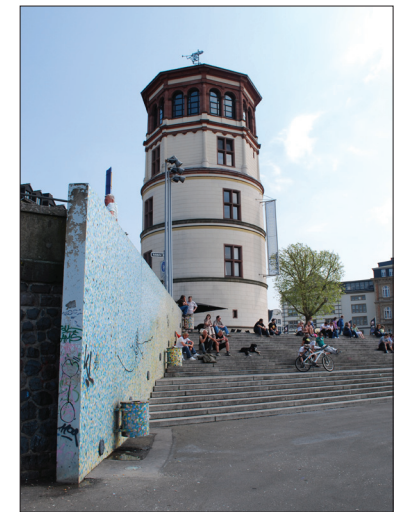
WINKELS

Het winkelcentrum van Düsseldorf is al even knus als de rest van de stad. Helaas zijn er niet al te veel underground winkeltjes te

vinden, maar gelukkig wordt dat gecompenseerd door de sfeervolle, typisch Duitse marktjes en gezellige cafeetjes. Hieronder dan toch nog even een lijstje met de underground winkeltjes die er wel te vinden zijn.

BBC/Pick Up/K 15

Deze drie winkeltjes hebben een groot assortiment aan accessoires zoals sierraden, haarklemmetjes en patches, maar ook rockabilly-kleding, Doc Martens, Leo-Chucks, kleding in gothic- en industrialstijl en zelfs alternatieve kleding voor de allerkleinsten.
Kapuzinergasse 15-16
Deze heeft winkel geen website.

Unlicht

Hier vind je eten en drinken, kleding, accessoires, cosmetica- en stylingproducten, (piercing)sieraden, esoterische artikelen, schrijfwaren, schoenen en wapens in de stijlen gothic, metal, middeleeuwen en ook wat cyber. De winkel heeft ook een zeer uitgebreide webshop.
Friedrichstrasse 117
www.unlicht.com

Zwischenwelt

Deze winkel verkoopt gothic- en steampunkkleding, sieraden, accessoires en drank.
Merowingerstr. 13
www.zwischenweltschop.de

UITGAAN

Ook voor underground uitgaan is er in Düsseldorf op het eerste gezicht niet al te veel te vinden. Na een zoektocht hebben we toch verschillende leuke locaties gevonden.

Haus Spilles

In dit jongerencentrum worden verschillende alternatieve avonden georganiseerd, zoals de Black Magic Night (Gothic), Metal Meeting (Heavy Metal) en Café Schwarz. Actuele informatie over de programmering kun je vinden op de website.

Benrather Schlossallee 93
www.spilles.de

Pitcher

Met een ondertitel als "Rock 'n' roll headquarter" heeft deze locatie natuurlijk weinig toelichting nodig. Kijk voor de programmering op de website.

Oberbilkler Allee 29
www.pitcher29.com

Rot Kompot

Deze uitgaansgelegenheid biedt underground in de vorm van rock tot electro en van metal tot noise. Je kunt het zo gek niet verzinnen of het heeft wel een plaatsje in de programmering. Een aanrader dus! De website alleen al is overigens ook zeker een bezoekje waard. Tip: de achtergrond kan schuiven!

Piniestraße 23c
www.rotkompot.de

Stone im Rater Hof

Voor rock en punk in alle soorten en maten is dit "the place to be"!

Rater Str. 10
www.stone-club.de

Zakk

Deze over het algemeen vrij breed programmerende uitgaansgelegenheid, maakt zo nu en dan uitstapje

naar de underground met een leuk concert. Kijk op de website voor het programma.

Fichtenstraße 40

www.zakk.de

Metal Locaties in Düsseldorf

Verder zijn er natuurlijk ook nog een flink aantal metalcafés in Düsseldorf te vinden. De complete lijst vind je op deze website.

<http://www.metalduesseldorf.de/metallocs.php?PHPSESSID=b96d14d4129a7aeaa3449bef93ea1daf>

Düsseldorf Pub Guide

Voor een complete lijst met echt alle cafés in Düsseldorf, kun je deze website bezoeken.

<http://www.europeanbeerguide.net/dusspubs.htm>

Nachtplan

Voor de meest recente informatie over uitgaan in de "schwarze Szene" in Düsseldorf en in de rest van het Ruhrgebied, is het aan te raden om voor vertrek de agenda van Nachtplan te checken.

www.nachtplan.info

INTERNET

Düsseldorf 360

Panoramaopnames van Düsseldorf.

www.duesseldorf360.de

Düsseldorf Tourismus

Op deze website vind je informatie over allerlei bezienswaardigheden en Düsseldorf op categorie.

www.duesseldorf-tourismus.de

Landeshauptstadt Düsseldorf

Deze website verschaft meer algemene informatie over Düsseldorf.

www.duesseldorf.de

Nightcore

Noize Magazine - Editie 15 - 4^e jaargang - juli-augustus-september 2011

"KUDOS VOOR NOIZE MAGAZINE"

Op de vraag "wie willen jullie graag in Noize Magazine?" werd dit keer onder andere geantwoord met: **Nightcore!** Het begon allemaal als een schoolproject en inmiddels heeft deze formatie al drie albums op zijn naam staan. Ze staan garant voor een vrolijke portie happy hardcore-mixes, die nostalgie en hedendaagse sounds naadloos met elkaar weten te combineren. In de jungle van fanmade mixes en fanmade sites ging ik opzoek naar "De échte Nightcore" voor een interview.

Facebook biedt uitkomst. Het eerste berichtje bleek meteen een schot in de roos te zijn. Ik heb contact met Thomas S. Nilsen. Samen met Steffen Ojala Søderholm uit Alta, Noorwegen, vormt hij het duo achter **Nightcore**. Het begon allemaal met een schoolproject en na een stop van ruim acht jaar, is het duo weer helemaal terug. In de tussentijd is hun fanbase alleen maar verder gegroeid.

Ik praat met Thomas over de ontwikkelingen van **Nightcore** en zijn visie daarop, en natuurlijk stel ik hem ook de ingestuurde lezersvragen.

ALTIJD VROLIJK

Hoe gaat het met jullie?

'Het gaat vrij goed. We werken op het moment aan een paar nieuwe nummers voor een event in Phoenix in juli. En verder gewoon leven natuurlijk.'

Voor de mensen die nooit van Nightcore hebben gehoord: hoe zouden jullie de band en de muziek zelf omschrijven?

'Onze band is een happy hardcore-band die vrolijke muziek mixt. We proberen typische, verdrietige nummers over liefde zo te maken dat ze je toch een goed gevoel geven, in plaats van de gebruikelijke deprimerende sfeer.'

SCHOOLPROJECT

En hoe is de band ontstaan? Ik heb er een grappig verhaal over

gelezen op jullie MySpacepagina. 'Het begon allemaal als een schoolproject in 2002. We mixten ons eerste album *Energized* met eJay. We vonden het een interessant project en we begonnen diezelfde lovesongs te mixen naar een vrolijker geluid. We gaven een paar cd's aan vrienden, en iemand – we weten niet wie – uploadde wat nummers op het Internet. We begonnen ontwikkelingen te zien op YouTube. We hadden nooit gepland om zo groot te worden, maar het is geweldig om te zien dat zoveel mensen van onze mixen genieten.'

Hoe is Nightcore sinds dat begin veranderd?

'Het is nu negen jaar geleden dat we stopten met muziek maken en de laatste jaren wilden onze luisteraars vrolijkere sounds horen. We werden ook vaker uitgenodigd voor verschillende evenementen, dus begonnen we wat meer tracks te maken. Qua muziek zijn we niet veel veranderd. Waarom zouden we iets veranderen wat al goed werkt?'

Hebben jullie ooit feedback gehad van de school op jullie latere albums? Ik ben erg benieuwd naar hun oordeel over de nummers na *Energized*!

'Na *Energized* hebben we niet veel contact meer gehad met onze school. We hebben wel met onze muziekleraar gesproken en hij vond het geweldig. Hij heeft echter niks meer gevolgd na *Energized*.'

DE NEDERLANDSE FANBASE

Wisten jullie dat jullie fans had-

den in Nederland. We wisten überhaupt niet dat we zoveel fans hadden. We waren acht jaar lang stil en in die tijd is onze fanbase alleen maar gegroeid. We wisten niet eens dat Nederland van ons gehoord had, of dat jullie wisten wie we waren. Er zijn zoveel **Nightcore** websitiekopieën die fans hebben gemaakt, waarvoor we helemaal geen waardering kregen tot voor kort. Het is echt geweldig om te zien dat zoveel mensen van onze muziek kunnen genieten.'

Maken jullie je door die fanbase ook druk om hun verwachtingen als jullie nieuwe mixen maken?

'We maken ons niet echt druk, want de mensen die van onze mixen houden, houden ervan omdat het typisch onze mixen zijn. Aan alle mixen die door fans zijn gemaakt, kan je horen dat ze niet van ons zijn en in de nieuwe die we maken kan je de link horen tussen de oude en de nieuwe tracks.'

Is Nightcore wel serieuzer geworden?

'We begonnen **Nightcore** als schoolproject en bleven daarna muziek maken, gewoon voor de lol. Nu we optreden op verschillende evenementen en zien hoeveel fans we hebben, zijn we zeker wel wat serieuzer geworden. Maar, we zijn wel een happy hardcore-groep, dus als we geen lol meer hebben in het mixen van muziek... Tja, dan maken we de verkeerde muziek.'

NIEUW MATERIAAL!

Wanneer jullie een nieuwe mix maken, waar komt jullie inspiratie dan vandaan?

'We proberen de basis vast te houden; vrolijke beats met pak-

kende vocalen, en we proberen elke track weer zo anders mogelijk te maken, maar we houden wel de link vast tussen alle nummers.'

Naar welke muziek luisteren jullie zelf?

'We luisteren naar allerlei soorten muziek. Trance, happy hardcore, hardcore, dance, rock, pop, etc. Zo lang de muziek goed is, luisteren we ernaar. Muziek is als een soort therapie; we luisteren allemaal muziek die we in verschillende omstandigheden aanzetten.'

Hoe gaat jullie nieuwe materiaal voor het evenement in Phoenix klinken?

'We mixen wat muziek met Noorse vocalen met een paar geweldige rave-mixen die onze fans helemaal geweldig zouden kunnen gaan vinden!'

WE ZIEN WEL

Hebben jullie nog andere toekomstplannen?

'We gaan dus optreden op *It's A Hardcore life feat., S3RL & Nightcore* in Phoenix, Arizona (USA), op 23 juli en verder zien we wel wat we in de toekomst gaan doen. We zien wel of we doorgaan met mixen, en of we nog op verschillende evenementen zullen verschijnen en dat soort dingen. Noorwegen is niet het land met de meeste happy hardcore fans. De afstand tussen ons en de meeste van onze fans is groot. Ook als je kijkt naar de vele dingen die fans hebben gemaakt, is het moeilijk om met de echte **Nightcore** in contact te komen. Dus kudos voor Noize Magazine!'

LEZERSVRAGEN

PoisonPrincess_: Zijn jullie op dit

Noize Magazine - Editie 15 - 4^e jaargang - juli-augustus-september 2011

moment nog steeds succesvol? Nightcore is toch "typische jaren '90 muziek"?

'Eigenlijk worden we de laatste jaren juist steeds succesvoller en onze fans staan te springen, om meer nieuw muziek te horen en dat is geweldig. Onze muziek is typisch ons en we maken dit soort muziek (uit de jaren '90), omdat mensen daar nog steeds van genieten. Er zijn in nieuwere soorten hardcore ook weer wat vocalen te vinden. Dat willen we graag ook terug brengen in onze muziek.'

PoisonPrincess_: Wat is jullie doelgroep? Voor wat voor soort mensen is jullie muziek eigenlijk bedoeld?

'We hebben geen specifieke doelgroep. Natuurlijk zijn er mensen die meer naar onze muziek luisteren dan anderen, maar we proberen om de muziek zo te maken dat er zoveel mogelijk mensen van kunnen genieten. Het is ons opgevallen dat er vooral jonge mensen naar onze muziek luisteren, jongens en meiden, omdat zij ons de meeste feedback geven, zowel positief als negatief. Dat is leuk, omdat dan weten we waar we aan moeten werken om beter te worden.'

PoisonPrincess_: Waarom komen jullie niet een keer in Nederland optreden?

'We zouden het geweldig vinden om in Nederland voor je op te treden. Als er een evenement is wat ons graag zou willen hebben, dan kunnen ze natuurlijk contact met ons opnemen. We zouden het super leuk vinden om er op te treden!'

Djoekie: Nightcore is geweldig! Ik kan jullie eigenlijk maar één vraag stellen: willen jullie alsjeblieft doorgaan met wat jullie doen?

'Dank je, Djoekie! We zullen doorgaan met muziek maken voor onze fans. We weten niet voor hoe lang, maar zolang evenementen ons blijven boeken zal Nightcore blijven optreden!'

AAN DE LEZERS

Tot slot: wat willen jullie nog zeggen tegen de lezers van Noize Magazine?

'We vinden het super dat onze fans eindelijk weten wie de mannen achter "De échte Nightcore" zijn en dat ze het verhaal achter onze groep en onze toekomstplannen

willen horen. Wij hopen zoveel geluk te hebben in de toekomst, dat we ook eens voor onze Nederlandse fans op kunnen treden en dat jullie naar onze muziek blijven luisteren. We hebben op dit moment nog geen ECHTE fansite die niet door fans is gemaakt, maar houd www.facebook.com/NoizeMagazine.nl in de gaten en we zullen een link naar onze officiële fansite bekend maken als die in de lucht is. Je kunt ook altijd contact met ons opnemen via email: nightcorebookings@gmail.com.'

door: Enomis, Frank-Jan, Herr Schwarzensee, Jan Erik, Sister_, Skizzy

CD-REVIEWS

Cd-reviews

15 CD-REVIEWS

AMNISTIA

Egotrap

Beide mannen achter deze band, Stefan Schoetz en Tino Claus, afkomstig zijn

uit Leipzig (DE) en dat resulteert in typische Duitse electro/industrial. Ondanks dat deze formatie al twee eerdere albums op zijn naam heeft staan, zijn ze niet heel bekend en is het zo'n drie jaar stil geweest rond deze band. Deze tijd heeft het duo benut om te experimenteren met wat nieuwere geluiden en samenwerkingen met onder andere Boris May (Klangstabil). Deze opmerkelijke mix resulteert in het nummer *Day of Birth*, een hommage aan het eerste kind van Stefan Schötz en muzikaal gezien een zeer interessante combinatie van recht-toe-recht-aan Duitse EBM en de dromerige, bijna esoterische stijl van Klangstabil.

Ook Carsten Jacek ([:SITD:]) werd gestrikt voor een samenwerking met Amnistia. De uitkomst hiervan is een wat langzamere, maar zeer sfeervolle track met een totaal ander geluid dan de andere nummers op het album.

Hoewel Egotrap zeker geen slechte plaat is, zal hij wellicht meer aftrek vinden bij onze Duitse burens dan in Nederland en Vlaanderen. De ongewone, maar zeer geslaagde samenwerkingen met Boris May en Carsten Jacek maken het echter toch de moeite waard om deze plaat in huis te halen voor hen die eens een nieuwe geluid willen horen.

door: Sister_

CENTHRON

Dominator

Centhron is een Industrial band die 2001 is opgericht. In 2002 is hun eerste demo

Melek Taus uitgekomen. Omdat deze demo een groot succes was, besloot Centhron een heel album op te nemen. Het jaar erop kwam *Lichtsucher* uit. Dit album overtrof alle verwachtingen en dat zonder label! Drie jaar later kwam *Roter Stern* uit en het allernieuwste album kreeg de naam *Dominator*.

Dominator klinkt heel anders dan de eerdere album in positieve zin. De nummers zitten technisch veel beter in elkaar en de sound is ook wat anders. Als ik de cd zonder bandnaam had gekregen, had ik het niet eens herkend als Centhron! Er staan zeker potentiële hitjes op dit album en natuurlijk staat er weer een nummer op met een lekker ranzig en seksueel getinte tekst, zoals *Cunt*. Maar, een soft nummertje mag natuurlijk ook niet ontbreken. Het enige nummer waar ik totaal niks mee kan is *Kind des Wehrmuts*. Doe mij maar een lekker hard en uptempo nummer zoals 666 of *Gang Bang Dolly*.

Het album heeft niets vernieuwends voor de cyberscene in petto, maar het is zeker de moeite waard om te luisteren, want het heeft wel een lekkere sound. Het is leuk om zo'n grote verbetering in techniek te horen, terwijl de band relatief maar weinig albums heeft uitgebracht. Ik ben nu al benieuwd naar het volgende album.

door: Enomis

CHAINREACTOR

Insomniac

Wauw! Al na een halve minuut van het intro te hebben gehoord, kon ik niet wachten

om de rest van het album te beluisteren. Wat een geluid!

Hou jij van Xotox en X-rx? Dan is de muziek van Chainreactor zeker ook voor jou gemaakt. Hoewel het geluid van deze band iets minder clean is dan dat van Xotox en iets langzamer dan dat van X-rx, komt het qua opbouw en sfeer toch heel erg in de buurt van een combinatie tussen deze twee.

Het enige wat echt jammer is aan deze plaat, is dat het overgrote deel van de nummers de 142 BPM niet haalt, waardoor het niet heel geschikt is om op te dansen. Maar wellicht kan menig DJ wonderen verrichten door de nummers een beetje te pitchen en dan weet ik zeker dat complete clubs hierop uit hun dak zullen gaan.

Conclusie? Zin in een combinatie van Xotox en X-rx? Zonder twijfel aanschaffen! En DJ's: pitchen en draaien die plaat!

door: Sister_

EISBRECHER

Eiskalt

AFM 361-9

Eiskalt van *Eisbrecher* is een 135 minuten durende dubbel cd van de band met al het

beste wat deze band ooit heeft uit gebracht. Naast alle hits hebben ze er ook nog eens een drie tal bonus video's op de cd gezet.

Eiskalt biedt de luisteraar die nog niet bekend is verder een prima staalkaart van datgene waar *Eisbrecher* voor staat. Duitstalige industrial/rock, waarbij de nadruk, meer dan bij andere Duitse bands ligt op de elektronica en digitale beats. Je hoort her en der *Depeche Mode* en *This Is Deutsch*, die een ode aan *Kraftwerk* zijn. *Böse Mädchen* springt eruit: het enige nummer waar in de gitaren nadrukkelijk aanwezig zijn. *Gothkiller* is het enige Engelstalige nummer en vertoont gelijkenissen met *Paradise Lost* ten tijde van *One Second*. Enkele zaken die opvielen bij een verder, nogal monotoon overzicht van de carrière van *Eisbrecher* tot nu toe.

Het is iets waar *Eisbrecher* in de Duitse muziek industrie al jaren veel mee verdient.

door: Herr Schwarzensee

HEKATE

Die Welt der dunklen Gärten
(Tonträger)

Binnen de neofolk is *Hekate* al jaren een van de smaakmakers. *Hekate* staat voor af-

wisseling - zowel muzikaal als in de taal waarin wordt gezongen -, voor trommels, en voor romantiek.

Na 7 jaar verscheen eindelijk de nieuwe CD, *Die Welt der dunklen Gärten*, met daarop 13 lange tracks. De oorspronkelijke zangeres, Susanne Grosche, is weer terug.

“Verloren liefde” is een steeds terugkerend thema op deze sterk romantische en soms zwaarmoedige CD. *Hekate* heeft ook nu weer enkele gedichten van Duitse romantische dichters op muziek gezet.

De trommels zijn minder dominant dan voorheen, maar nog steeds bepalend voor het geluid.

Mijn favoriete nummer is *The Present Day*, met een prachtige Keltisch aandoende melodie. De traditional *Die dunkle Wolke* klinkt als een kruising van *Ougenweide* en *Helium Vola*, met een combinatie van trommels, doedelzak en elektronika. *Sanctus* krijgt een martiaal karakter, vooral door voortdurende herhalingen, en klinkt Carl Orff-achtig, met een mannenkoor en pauken. *Per Aspera ad Astra* is een instrumentaal, Lord of the Rings-achtig nummer, met een dreigende atmosfeer. Magische religieuze elementen die we ook al kenden van eerder werk van *Hekate*, vinden we in *Sanctus* en *Idilia Dubb*.

De arrangementen, met fraaie keyboard- en fluit-partijen, en de uitstekende opnamekwaliteit maken dit tot een top-album!

door: Jan Erik – DJ Ancientgoth

IKON

In The Shadow Of The Angel
(Echozone) EZ11C597

De band *IKON* noemen schept verwachtingen, maar na 20 jaar mag je wel stellen dat

deze Australische gothrock-groep, rondom Chris McCarter en Dino Molinaro haar naam heeft waarmaakt. In het kader van twee decennia *IKON* zijn nu de twee eerste albums opnieuw uitgebracht door Echozone. *In The Shadow Of The Angel* uit 1994 was de eerste langspeler. *Joy Division* werd en wordt nog vaak aangehaald als inspiratiebron en vergelijkingsmateriaal. Na een nauwkeurige luisterbeurt komen de overeenkomsten met bijvoorbeeld *The Mission*, *Pink Turns Blue*, *Vendemmian* en *The House Of Usher* minstens zo pregnant naar voren. Uitwaaiende, melodische gitaren, geanimeerd slagwerk, subtiel zweverige synths en een geprononceerde basgitaar vormen de muzikale basis van dit album. *Condemnation* en *Black Roses* zijn *IKON*-klassiekers gebleken. Nummers als *Lord of Darkness*, *Hallowed Ground* en *Love is Colder Than Death* doen daar nauwelijks voor onder. Ook voor meer contemplatieve composities is ruimte; het legato gespeelde titelnummer, het atmosferische *Suicide* en de dromerige klanken van *Distant Memory* geven dit album een sobere ondertoon. De tweede schijf bestaat uit een collectie singles, EP's en opnames die het album niet haalden. *In The Shadow Of The Angel* heeft de tand des tijd goed doorstaan en verdient een plekje in de kast van elke liefhebber van goth-rock.

door: Frank-Jan

IKON

Flowers For The Gathering
(Echozone) EZ11C596

Het tweede album van *IKON*, *Flowers For The Gathering* uit 1996, laat een wat

subtielere kant van de band horen. Niet dat het broeierige, duistere geluid plaats heeft gemaakt voor iets lichtvoetigs, maar het is allemaal net iets minder zwaar aangezet. Die wat breekbaardere stijl pakte goed uit en hiermee bewees *IKON* dat ze niet de zoveelste kloon van een andere band was. En met het wonderschone *Persuasion* wist ze zichzelf zelfs te overtreffen, dat nummer is een absolute parel van de goth-rock uit de jaren '90. Na die ijzersterke opener blijft het peil hoog; de klankrijke, sprankelende gitaren zorgen bij iedere nummer voor een zeer sfeervol karakter. Het walsende *Somewhere Else*, het Cure-achtige *Stranger I've Become* en de licht-swingende composities *Into Your Madness* en *Call of Despair* geven dit album een afwisselend karakter. *Life Without End* was de enige single van dit album, waarbij de dictie van *Michael Carrodus* een belangrijke rol speelt. Ietwat statig wordt het met *On the Trail of Tears* terwijl op het afsluitende *For Eternity* effectief gebruik wordt gemaakt van tempowisselingen. De bonus-disc bevat B-kantjes, niet eerder uitgebrachte nummers, alternatieve versies en een nummer dat verscheen op de verzamelaar *Dawn Of The Ikonoclast (Touch the Eyes of Blindness)*. Na het uitbrengen van *Flowers For The Gathering* kon niemand meer om *IKON* heen.

door: Frank-Jan

INCUBITE

Toxicum

Toxicum is het debuutalbum van de Duitse EMB/Industrial formatie *Incubite*. Na

een enigszins inspiratieloos intro met samples uit *Boondock Saints* (die ook al door *Combichrist* en *Reaper* zijn gebruikt), volgt het nummer *Judgement Day*, wederom met *Boondock Saints* samples. Als we die laatste even buiten beschouwing laten, is *Judgement Day* toch wel een erg lekker nummer met een flinke bas en stevige synthetische gitaarlijnen. In *Deafening* wordt die lijn lekker doorgezet, weliswaar zonder gitaren, gevolgd door *Glowstix*, *Neon & Blood*, één van de absolute clubhits van dit album. Na het iets rustigere *Hell Instructor* en de break *Preparing Hatred*, komt het clubgehalte weer helemaal terug in *Ich Hasse Dich*. Ook *Blasphemie* en *Muschitanz* zijn zeer geschikt voor op de dansvloer en in *Toxicum*, de titeltrack van het album, schuilt weer net zo'n grote clubhit als in *Glowstix*, *Neon & Blood*. In *King of Beats* en *Rifle Corps* zit ook een lekkere baslijn en *WW3* is het outro van de Cd.

Conclusie: *Toxicum* is een weinig originele plaat, maar bevat desalniettemin een paar lekker dansbare en goed in het gehoor liggende dansnummers met als absolute clubhits *Glowstix*, *Neon & Blood* en de titeltrack *Toxicum*. Niet erg vernieuwend, maar zeker leuk om je EMB/Industrial verzameling mee aan te vullen!

door: Sister_

ORGANIC CAGE

Kill Your TV (EP)

Deze EP valt meteen met de deur in huis. Geen intro, geen genade, maar meteen

gaan met die banaan! Je hebt je vinger nog niet van de playknop afgehaald of de kamer is al gevuld met geluid. En wat voor geluid? Rhythmic noise/industrial om in te verzuipen!

Fans van bands als *Converter* en andere rhythmic noise/industrial formaties vallen met deze EP zonder meer met hun neus in de boter. Als *STORM* (een inmiddels niet meer gehouden industrial/noise feest georganiseerd door *BAD Parties*) nog bestond, dan was dit muziek die je daar bij uitstek zou willen horen. Veel distortion, zware beats... Kan ik er nog iets anders over zeggen? Nee, eigenlijk niet.

Na vier geweldige originele tracks wordt deze EP besloten door een remix van het de titeltrack *Kill Your TV* door *Xotox*; een remix om van te houden.

Hopen op een volledig album dan maar?

door: Sister_

SOL INVICTUS

The Cruellest Month
(Auerbach Tonträger)

Loodzware industriële klanken, een melancholieke viool, onheilzang van Tony

Wakeford, donderende gitaar-klanken: zo opent deze CD met het nummer *Raining in April*. Het laatste couplet is typerend voor *Sol Invictus*: "What kind of god, if us he made, Would choose us be predator or prey, Not a god of love but a god that's wrong, And with that I end this song." En dan stopt het nummer volkomen abrupt, alsof het ook echt het einde van alles is. De toon is gezet. Als ergens de term "apocalyptic folk" van toepassing is, dan zeker hier. De dreigende, inktzwarte sfeer houdt vrijwel in alle nummers stand. Eerdere uitvoeringen van deze folksongs zouden je bijna doen vergeten dat het om niet bepaald vrolijke verhalen gaat, to say the least! Met zijn vertellende zang houdt Andrew King de Engelse folktraditie levend. Veel dissonanten in de muziek versterken de naargeestige sfeer. Alleen de pogingen om effecten extra te versterken door het toevoegen van meeuwengekrijs en het geluid van golven is net iets te veel van het goede. Vanaf de zevende track zakt het niveau helaas enigszins. Mijn aandacht zweefde weg, en het instrumentale *April Rain* is on-samenhangend en langdradig. In de nummers daarna is er nog wel een climax, maar de opbouw is wat minder sterk.

Al met al een indrukwekkend album, dat de luisteraar peinzend achterlaat.

door: Jan Erik – DJ Ancientgoth

THE VIOLET TRIBE

Grand Hotel
EQ039

Op 21 juli 2011 komt *The Violet Tribe* met hun nieuwe cd *Grand Hotel*. Deze cd is

weer helemaal in het steampunk bellydance concept gezet en vormt hiermee weer een waardig vervolg op de vorige cd. Alleen gaat het nu meer over de sprookjes uit de 19^e eeuw en het leven uit die tijd. Deze cd neemt je mee op een reis door het 19^e eeuwse Amerika en Duitsland en laat de grote verschillen zien tussen de beide landen. Dit alles word in een fijne buikdans beat gemixt, zodat je lekker kunt dansen op deze muziek van *The Violet Tribe*. Voor onze steampunks en buikdanseressen is dit een must have in de collectie.

door: Herr Schwarzensee

THEATRE OF TRAGEDY

Last Curtain Call AFM 344-7

Zoals je misschien al gehoord hebt stopt *Theatre of Tragedy* met het maken van muziek als band. Hier

voor heeft de band een afscheids-cd/dvd gemaakt met live opnames van de laatste tour. Al hun bekende nummers zijn op de cd en dvd terug te vinden. Zo kunnen de fans nog eeuwig blijven genieten van de geweldige sound van deze band. Op de dvd vind je de final live concert, de final tour, een tal van interviews en last but not least vind je ook de final rehearsal. Daarnaast zit er in deze box ook nog een geweldig boekje met foto's en informatie over het laatste album. Dus wil je alles van deze band nog een maal zien en of horen dan moet je deze box echt even gaan halen.

door: Herr Schwarzensee

TYSKE LUDDER

Diaspora

De slecht gemixte album trailer die enkele maanden geleden al op YouTube ver-

scheen, riep veel vraagtekens en niet al te hoge verwachtingen van *Diaspora* bij mij op. Stiekem is dit toch alweer het vijfde full length album van een band die – onder het motto van "dit is het toch nèt niet" – eigenlijk nooit echt tot mijn favorieten heeft behoord: *Tyske Ludder*. Des te groter werden mijn vraagtekens. Maar ach, toen de cd eenmaal op de mat lag, kon ik hem met dezelfde moeite ook maar even beluisteren.

Na een enigszins vreemd intro pakt dit album toch lekker uit. Tegen al mijn verwachtingen in, weet de band met deze plaat, bij mij zijn vrij dubieuze imago aardig goed te compenseren. Het nummer *For Their Glory* had van mij wel achterwege mogen blijven, maar de rest van het album mag er zeker wel zijn. Gewoon *Tyske Ludder*, maar dan beter dan voorheen. Lekkere EBM/Electro die je zeker in de clubs terug wil horen!

En mocht je nou echt heel erg fan zijn, zorg dan dat je er op tijd bij bent voor de exclusieve eerste editie van deze cd, die verscheen in een gelimiteerde oplage van 888 exemplaren. Hierop staat als bonus ook nog een krachtige cover van *Tilt's* klassieker *Merciless*.

door: Sister_

V2A

Machine Corps
(Noitekk) NTK 44

V2A, een band die nu al hun derde album uitbrengt (2002 – EBM en 2009 –

Mechanized Infantry) richt zich nu op de hardere beats en stevigere sound uit de scene. Ze omschrijven zichzelf als de eigenzinnige mix tussen CyberElectro, EBM en Industrial. Dit album gaat een stap verder dan hun vorige releases, ze zijn gegroeid in zowel hun vocals als in hun pompende bass. Dit alles bijgestaan door een atmosferische achtergrond. Kevin Steward en Ines Lehmann denken dat de nummers *Electro Uber Alles* en *Cannibal Clan* de nieuwe electro-hits zullen worden!

Het album begint lekker met een rustige intro, waarna al snel duidelijk wordt wat ze bedoelen met die eigenzinnige mix. De opbouw duurt tot het zesde nummer, waarin een stevige beat te horen is. Zelf vind ik, in tegenstelling tot V2A, dat vooral nummer zes tot en met tien de grotere hits zouden moeten worden. Deze nummers zijn ritmischer en klinken meer als goede clubmuziek voor de Nederlandse scene.

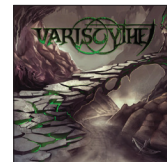
Al met al klinken alle nummers van dit album helemaal geweldig, er is goed over nagedacht hoe ze in elkaar steken en vooral de bass komt goed naar voren.

Dit album is zeker het proberen waard, zeker voor de luttele € 13,50 dat hij kost!

door: Skizzy

VARISCYTHE

Variscythe
(Unsigned)

De eerste release van de Haagse band *Variscythe* telt vier nummers. De vier meest

diverse die ze in hun arsenaal hebben op het moment. De band telt vijf leden en geclassificeerd met hun instrumenten en het gebruik ervan als een echte metalband. Twee harde gitaren, een goede basslijn, getimede drums en harde vocals, dat is waar *Variscythe* helemaal voor gaat.

Alleen al als je het eerste nummer *Immolation* luistert begrijp je meteen wat ik bedoel. Maar ook de rest van de EP doet er zeker niet voor onder. Deze beginnende band is een must have voor elke metalfan. *Variscythe* weet heel goed hoe ze melodische gitaren moeten afwisselen met sterke drums en een keiharde bass.

Zoek ze zeker een keer op, op hun website, waar je ook meteen deze EP kan beluisteren en bestellen!

door: Skizzy

Die Krupps

IN DYNAMO EINDHOVEN

Op 21 april 2011 gaf *Die Krupps* een concert in het Eindhovense Dynamo. Wij waren erbij!

Die Krupps bestond 30 jaar en dat werd exclusief voor Nederland gevierd in Dynamo Eindhoven. De Duitsers zijn begonnen als een EBM-band, maar maken nu meer een metal/industrial-sound; de sound waarmee de band vroeger al een keer op Dynamo Open Air heeft gestaan. Hier braken zij toen echt door buiten de Duitse markt. Dit was dan ook de reden om de toer voor het 30-jarige bestaan

van de band hier te laten starten in Dynamo.

Die Krupps wordt gezien als één van de bands die industrial en uiteindelijk ook een tijd mainstream gebracht heeft. Dat heeft de band geen windeieren gelegd. Ook een goed remixalbum ontbreekt niet in hun oeuvre. Op *II – The Final Option* staan remixen van bands als *Faith No More*, *Sisters Of Mercy* en

Nine Inch Nails, en mag dan ook gezien worden als een van de beste muzikale Duitse exportproducten.

Het optreden van *Die Krupps* werd voorafgegaan door optredens van *SIN7SINS*, de voormalig Jägermeister-band die momenteel lekker aan de weg aan het timmert, en de Nederlandse metal/industrial-band *Deadcell*, die weer een geweldige show neerzette op het Dynamopodium.

Elf Fantasy Fair

@ HAARZUILENS

Bij aankomst was het zoals gebruikelijk zoeken naar een parkeerplek en dan nog een heel stuk lopen naar de fair. Maar, eenmaal aangekomen zat de sfeer er al meteen goed in. Je kon meteen alweer aan het shoppen slaan bij de verschillende kraampjes met allerlei fantasyspullen en -kleding. Toen we eenmaal bij de binnenste kasteeltuin aankwamen, was daar het koninklijk defilé door de koning en koningin van de Elf Fantasy Fair van dit jaar aan de gang. De opdracht aan de legers was deze keer om te zoeken naar een soort "molhamsters" die het terrein zouden ondermijnen en die moest verholpen worden.

Na het defilé zijn we verder gelopen richting de kapel en van daaraf de markt weer op. Al snel kwamen we er achter dat er dit jaar veel Duitse standjes stonden met bijzondere artikelen. In elk geval hadden ze wat anders dan de "standaard spullen" die je op alle andere beurzen tegenkomt, zoals een kraam waar ze oude letterstempels verkochten en een kraam waar ze allerlei exclusieve haaraccessoires verkochten met bijvoorbeeld echte geweien erin verwerkt.

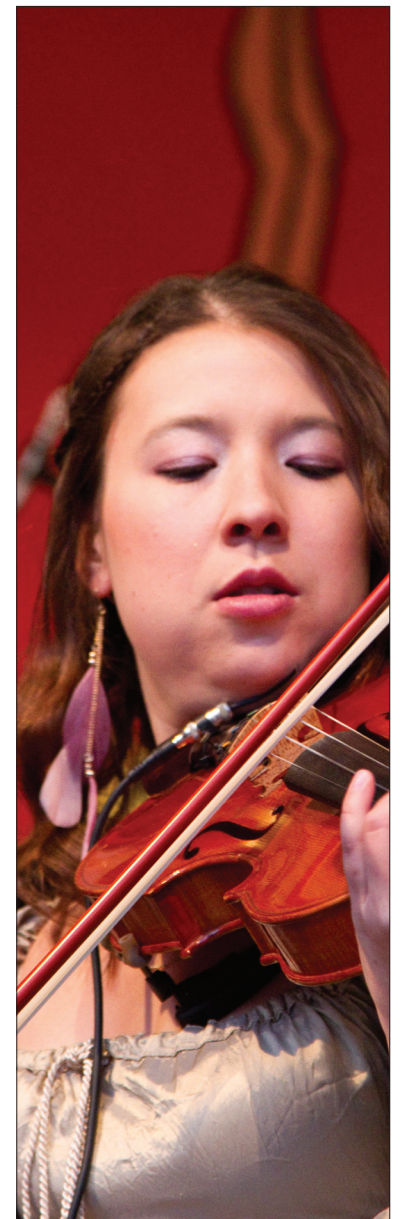
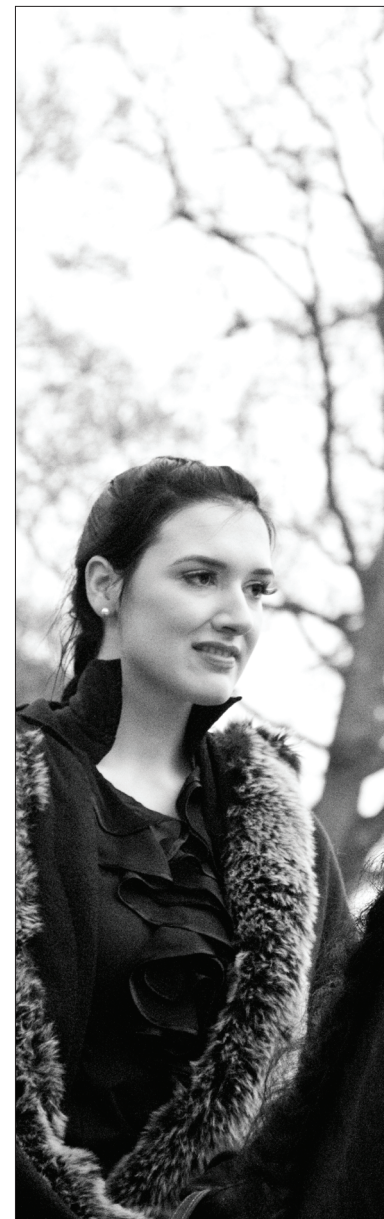
Het was niet erg warm die dag, maar wel net warm genoeg om zo af en toe in het gras te ploffen en dan naar de mensen gaan zitten kijken. Dat gaf wel een leuk effect, want je zag deze keer een duidelijke driedeling onder de bezoekers. Je had de echt mooie fantasyspullen van de mensen die weten hoe ze in hun rol moeten blijven, daarnaast de echte LARP, wat nog altijd behoorlijk populair is, maar het viel nu het ook erg op dat cosplay in Nederland groter aan het worden is. De rage komt duidelijk overwaaien uit Japan, dus je moet tegenwoordig niet meer gek opkijken als je in eens een Manga- of Anime-meisje rond ziet huppelen op de Elf Fantasy Fair.

Qua muziek werd het pas later op de dag interessant om bij het hoofdpodium te gaan kijken, dus dat hebben wij ook gedaan. De eerste band die wij zagen was Schelmish, een band zonder zang met veel doedelzakken die Middeleeuwse muziek brengt. Dit zet het publiek heerlijk aan tot dansen en al snel werd het druk bij de main stage. Op een gegeven moment stelde de band al hun bandleden voor en vertelden ze dat hun jongste bandlid fan was

van Nederland. Toe deed hij zijn shirt uit en showde een geel shirt met daar op "Broodje Bakpou". In het publiek waren toevallig nog al wat Brabanders aanwezig dus de reactie was al snel: "Je kunt de groeten uit Brabant krijgen, kut!". Maar, alle gekheid op een stokje, ze gingen al snel verder met spelen en feesten. Na het optreden mengde de band zich al snel tussen het publiek en wilde wat uitleg over de New Kids. Het was erg grappig om zoiets als exportproduct te zien en zelfs in de undergroundscene weer te komen.

Later op de avond was het tijd voor Estampie met hun nieuwe Zweedse werk. Sigrid, de zangeres van Estampie, werd op een mooi Fries paard en met fakkels naar het podium begeleid, terwijl de rest van de band al aan het spelen was. Dit gaf een leuke extra aan het optreden. Ze wisten op die manier de show wat spannender te maken. Al snel begon de band met hun nieuwe nummers van hun aankomende cd. Voor veel mensen was dit nog niet zulke bekende muziek, maar het zorgde er wel voor dat na een poosje de hele publiek stond te dansen en feesten. Het was zelfs mogelijk voor een aantal mensen om te buikdansen.

Wave-Gotik-Treffen

HET PORSELEINEN JUBILEUM

Als we van tevoren wisten dat de twintigste editie van Wave-Gotik-Treffen (WGT) verspreid al op donderdag zou aftrappen, hadden we een trein eerder genomen. Nu is het rennen en vliegen naar het hotel en de zaal en tussendoor ook nog ergens wat eten. Klokslag tien uur komen we aan en dan mogen we nog net naar binnen, kijken wat WGT XX ons brengt.

Het porseleinen jubileum lijkt op het eerste gezicht niet al te veel verschillend te zijn van voorgaande jaren. Er zijn opnieuw wat meer zalen dan afgelopen jaar, wat kleine veranderingen in speelschema's, maar over het algemeen lijkt er weinig te zijn veranderd. De grootste blikvanger is natuurlijk de donderdag. Waar eerder de vrijdag als openingsdag is ingericht, is dat dit jaar donderdag, met bands die enkel op de allereerste editie van WGT speelden. Leuk gevonden van de organisatie, helemaal omdat je erdoor gaat nadenken over de diversiteit van het genre en daarmee het publiek. Oud en jong, maar ook cyber en postpunk gaan hand in hand met bezoekers uit de regio en overgevlogen Australiërs en Japanners. Veel bekende gezichten, qua kleding (je kunt je hier uren vermaken door aan de kant van het campingterrein te gaan zitten) en oude kennissen. En natuurlijk ruimte genoeg om nieuwe mensen en nieuwe bands te leren kennen. Daar hebben we er dit jaar zeker een paar van gezien!

Donderdag, 09-06-2011

We komen donderdagavond binnen als *Age of Heaven* aangekondigd wordt. In een vrij rustige Agra Halle zijn dan *Das Ich*, *Sweet William* en *Henke* al geweest. Allemaal bands die op de eerste editie van WGT ook al speelden. Het lijkt de enige speciale toevoeging dit jaar te zijn, maar natuurlijk een mooi re-

sultaat. *Love Like Blood*, zeker niet de minste, mag afsluiten. Met *Age of Heaven* hebben we de openingsband van destijds te pakken, een leuke gothic rock-band die muzikaal wat weg heeft van *The Sisters of Mercy*. Zo'n band die alles op alles zet om *Fields of The Nephilim* te overtroeven, maar daar gewoon niet de nummers voor in huis heeft. Geef mij dan ons eigen *Clan of Xymox* maar.

Net als ik een beetje in die gitaar-muziek begin te komen, mag *The Eternal Afflict* op. En waar het introetje zo lekker begint, zo enorm

jammerlijk gaat het over in een soort darkwave-EBM hybride waar we helemaal geen zin in hebben. Er gaat een gevoel van nostalgie door de zaal, maar echt spannend wordt het geen moment. Het zeven uur hangen in de trein helpt dan ook niet mee en we besluiten maar ergens rustig te gaan zitten. Zoveel mensen zijn er nog niet op de camping, dus wellicht is het in de Darkflower ook nog rustig.

Het is er goed vol te houden; niet stervensdruk zoals anders, en dat zal de komende dagen wel anders worden. Met de ruimte om normaal te kunnen bewegen en DJ's uit zo'n beetje de hele wereld kun je je hier uitstekend vermaken. Dan houd je het ineens ook vol tot drie uur 's nachts – grappig, hoe de sfeer in een zaal daaraan kan bijdragen. Welkom terug in Leipzig!

Vrijdag, 10-06-2011

De eerste "echte" festivaldag begint voor ons in Halle 15, dat dient als tijdelijke vervanging van het Kohlraabizirkus waarin momenteel gebouwd wordt. Halle 15 staat net aan de andere kant van de straat, vlak naast het oude Volkspalast, dat enkel een naamswijziging heeft gekregen: sinds kort heet het het Pantheon, waarmee de nieuwe eigenaar hoopt het karakter van de zaal te benadrukken. De Alte Messe – Halle 15 is het vermelden waard. Het lijkt op een oud winkelcentrum waar de WGT-organisatie een concertaal van gemaakt heeft. Grote schermen sluiten de doorgangen af, het relatief kleine podium staat in het midden van de hal, met ernaast en ertegenover nog roltrappen (!). Om eerlijk te zijn ziet het er als zaal gewoon niet uit, en qua

capaciteit is dit ook niet de beste oplossing. De brandweer loopt regelmatig rondjes om te controleren hoe vol het is, dat zegt dunkt me genoeg over de (verwachte) capaciteit. Het Kohlraabizirkus is geen fijne zaal, maar het straalt in ieder geval meer uit én biedt plaats aan meer mensen. Die volgende jaar maar weer terughalen?

Volgend jaar hoeft *Sarah Jezebel Deva* niet terug te komen. De Britse zangeres, die we vooral kennen van ontelbare gastbijdragen op bijvoorbeeld albums van *Cradle of Filth*, straalt geen enthousiasme uit en ziet de middag hier teveel als een verplicht nummertje. Nummers worden met de rug naar het publiek aangekondigd en deels gezongen. Gezegd moet worden dat ze ook live echt kan zingen, maar dat maakt het niet goed. Als je de band naar jezelf vernoemd, doe dan ook wat moeite en laat je muzikanten niet al het werk doen. De gothic-metal zelf klinkt niet eens zo beroerd, maar dat is slechts één deel van een goed concert.

Ik wandel naar de overkant voor de wat kalmere laptotafels van het Pantheon. *Zero Degree* mag daar openen, en hoewel het visueel niet enorm spannend is, komt de muziek nu beter uit de verf dan tijdens de set op Maschinenfest afgelopen jaar. In de wat compactere, knusse omgeving als de Kantine komt de muziek gewoon beter tot z'n recht.

De lange nummers zitten echter goed in elkaar en zijn meeslepend genoeg om vijftig minuten te kunnen boeien. Dat kan *Mercydesign* ook, al heb ik bij het opbouwen even twijfels over wat hier gaat gebeuren. Er wordt onder andere een accordion, een saxofoon en een sitar op het podium gezet. Die worden sporadisch ingezet, en maken een goede aanvulling op het warme geluid. Vooral door bijvoorbeeld de accordion waarmee geopend wordt, klinkt het eens niet machinaal en kil, maar warm en voorzichtig elektronisch. De geluidsafstelling is ook dik in orde, al kost het in het begin even moeite om de knoppen goed te zetten. In de tijd die de band krijgt, lukt het ze meermalen zulke spanningen op te bouwen dat ik alleen maar kan concluderen dat dit zeer de moeite waard is - dat belooft een leuke avond te worden!

De programma's in de beide zalen van het Pantheon wisselen elkaar goed af: in de grote Kuppelhalle begint men te spelen als die in de Kantine is afgelopen, en vice versa. Als we weglopen bij *Mercydesign* hebben we een paar minuten om een goede plek te zoeken voor *TAGC (The Anti Group)*, dat mag openen voor de exclusieve show van *Clock DVA*. De indeling is anders dan we gewend zijn: centraal in de ronde zaal staat de band, in een kubus van witte doeken waar projectoren op gericht zijn. *TAGC* kun je zien als het andere experiment van de heren van *Clock DVA*, en dat betekent dat het muziek is waar je geduld voor moet hebben. Het minimalistische karakter maakt het muziek die moeilijk te behappen is, en de beelden spreken ook al niet heel erg tot de verbeelding. In com-

binatie met een geluidsafstelling die soms veel te hard, maar meestal veel te schel is, is het een set die ook wel een kwartiertje minder lang had mogen duren. Of je had er even bij moeten gaan zitten, maar de organisatie heeft de stoelen weggehaald.

In de Kantine speelt vervolgens *Xabec*, één van de meer experimentele namen van Hands Productions, dat normaliter vooral het hardere stampwerk uitbrengt. *Xabec* brengt warme klanken, die goed in het thema van de dag passen, mits je de futuristische presentatie op zichzelf bekijkt. De oude zaal past er niet heel goed bij, maar de twee heren zetten wel een uitstekende set neer. Het is meeslepend, zet net niet aan tot dansen, maar is indrukwekkend genoeg om een uur te boeien. Wat mij betreft even genoeg laptops, aan de overkant van de straat spelen metalbands, even wat leven in de brouwerij schoppen.

Bij binnenkomst is *Tristania* al een flink eind in haar set gevorderd. Voornaamste blikvanger van deze band was altijd Vibeke Stene, maar sinds een paar jaar – en het laatste album *Rubicon* – is de kleine Mariangela Demurtas de frontvrouw van de band. Dat gaat haar in ieder geval bij de nieuwe nummers goed af, al is de Italiaanse verschijning best een contrast met de stoere Scandinavische mannen. De witte jurk en zwarte hoed en trekken in

ieder geval de aandacht. Demurtas geeft zich volop en slingert van hot naar her, dus aan het enthousiasme ligt het in ieder geval ook al niet. Veel nummers van deze band ken ik eerlijk gezegd niet, maar het is duidelijk dat die nieuwe nummers het niet redden bij het oudere werk. Ik laat me ook vertellen dat Demurtas het er op die oude nummers een stuk minder vanaf brengt, en dat moeten we dan maar geloven. Ging *Nightwish* niet eenzelfde lot af?

Anathema staat al lang op mijn lijst om een keer live te zien – ook al zo'n band die jarenlang meegaat en ondertussen een flinke koerswijziging doorging. Het nieuwe album *We're Here Because We're Here* laat goed horen dat de heren goede muzikanten zijn die degelijke nummers kunnen schrijven. Bij de start van het optreden kan het dan ook al amper mis; de eerste vier nummers komen van dat album, alvorens A

Natural Disaster wordt opengebroken met *Closer* en de titeltrack. Met in totaal zeven nummers van het nieuwe album komt de oude fan er wellicht wat bekaaid vanaf, maar ik ben zeer tevreden. De band heeft het geluid zeer behoorlijk laten afstellen – wat mij een hel lijkt in een hal als deze – en bewijst hun instrumenten goed te kunnen beheersen. Tegen tijd dat *Fragile Dreams* de set mag afsluiten is er vijf kwartier omgevlogen. *Anathema* heeft de controle dan geen moment verloren en ik ga op zoek naar meer materiaal van de band.

ZATERDAG, 11-06-2011

De zaterdag openen we traditiegetrouw maar met de betere EBM-namen in de Agra-Halle. Met *Feindflug* en *Front 242* als afsluiters zal het daar wel druk worden en omdat er ook al geen middernachtspecial is, heb ik me voorgenomen na een paar nummers *Front 242* vanavond naar *Tiamat* te gaan kijken. Maar eerst andere leuke namen: *Agrezzi-or*, *Faderhead*, *Feindflug* en opener *Destroid*, het klusproject van Daniel Myer. De *Haujobb*-frontman heeft net zijn tweede album met *Destroid* uit en komt dat vanmid-

dag presenteren. Wat daarbij opvalt is het verschil in kwaliteit tussen EBM-bands: Myer weet donders goed hoe hij pakkende nummers moet schrijven en dat resulteert in een lekkere set uptempo nummers, die ook nog eens met de nodige humor gepresenteerd wordt ("this is our VNV Nation moment", waarna het publiek met de handen heen en weer wappert). Zonder al te veel moeite weet hij de zaal te vullen en te boeien. En zoveel bands kunnen dat niet om vijf uur 's middags.

Agrezzi-or in ieder geval niet, en dat merk je ook. Het publiek gaat op zoek naar de bar, gaat winkelen en ouwehoeren met elkaar. De old-school EBM met het gros van de muziek van backing tape nodigt ook niet uit er een feestje van te maken; daar is de setting deze vroege avond niet naar. Het is wat eerder afgelopen en dan begint voor veel mensen het afwachten op *Faderhead*.

Want wat is deze band populair zeg! Sinds het debuut *FHI* waar, eerlijk is eerlijk, wel wat lekkere poppy nummers op staan, is de band uitgegroeid tot een publieksfavoriet. Dat kan ook moeilijk anders; de songs zitten lekker in elkaar en werken uitstekend op de dansvloer van clubs en bij concerten. Het rock'n'roll gevoel dat *Faderhead* zelf en drie metgezellen uitstralen past uitstekend bij een festivalband en met liedjes over drank, drugs en mooie vrouwen. Ga dan maar op de tafels staan, spring wat heen en weer en neem een slokje: dit uur is er een feestje.

Wat afbreuk doet aan de set is het uitnodigen van een fotograaf op het podium (en dat kost veel tijd), en de videobeelden die tijdens het opbouwen een aftellende klok laten zien, maar die verder amper gebruikt wordt. Ik zie deze band daar

nog wel een leuk videotje voor in elkaar sleutelen. *Faderhead* is een beetje een "guilty pleasure", vooral niet-Duitsers in het publiek lijken zich dat te realiseren.

Die andere Duitsers, van *Feindflug*, zijn dat niet meer. Deze heren lopen lang genoeg mee om een invloed te zijn op al die andere bands en heeft, op de misstap *Volk und Armee* na, haast moeite om een beroerde set neer te zetten. Het is stampvol in de Agra, waaruit blijkt dat die misstap amper gevolgen had voor de populariteit. Er is plaats voor *AK47*, maar het is vooral het oude werk dat indruk achterlaat. Ondanks een podium vol rook komt er toch veel energie van het podium af, de vlotte nummers worden daardoor ook makkelijk opgepikt door het publiek. Door af te sluiten met het uitstekende *Roter Schnee*, een ijzersterk nieuw nummer en *Stukas Im Visier* bewijst de band dat heden, verleden en toekomst wel goed zitten. Nu nog een nieuw album, het is alweer ruim vijf jaar geleden dat er iets nieuws kwam.

De kolkende massa die *Feindflug* tweeweg bracht, doet mij uitwijken

naar buiten, waar een soort rijst/kip-hybride moet doorgaan voor avondeten alvorens de tram naar Halle 15 rijdt. Van *Front 242* krijg ik daardoor helemaal niks mee, maar de herinnering aan *Feindflug* is daardoor des te plezieriger. Aangekomen in Halle 15 zijn het opnieuw gitaarbandjes, en mag *Lake of Tears* nog twee nummers spelen. Die zetten een lekkere rockshow neer, die wat mij betreft net te kort is, maar ja, die trams rijden niet sneller...

Als ik echter had geweten dat *Tiamat* de kantjes er wat van af zou lopen, was ik in de Agra blijven staan. De heren hebben opstartproblemen, krijgen de gitaar van Edlund niet aan de praat en als later een (tweedehands) versterker knapt is het tien minuten wachten. Dan kun je zo'n gat nog zo professioneel opvangen door meezingliedjes en niemendalletjes ("that's the spirit, Leipzig!") te neurien, twintig minuten te vroeg eindigen en je encores bij de reguliere speeltijd optellen is gewoon niet netjes. Heeft de band er geen zin in? Is de Griekse mentaliteit wat overgesprongen op bandleider Edlund? Of is het gewoon een rotzaal

met veel te weinig mensen erin? Ik denk dat laatste, want de nummers die gespeeld worden (uitstekende interpretaties van *Children of the Underworld*, *Sleeping Beauty* en *Whatever That Hurts*) bewijzen dat *Tiamat* in z'n genre nog altijd heer en meester is – en dat het een graag geziene gast op WGT is. En waarschijnlijk ook blijft. Echt ontzettend jammer, je zit er net in en dan ben je alweer naar buiten gewerkt door de security. Tja, bier-tje in de Moritzbastei dan maar?

**ZONDAG,
12-06-2011**

Traditiegetrouw staan de dark electro-bandjes op zondag op de Parkbühne. In een warm zonnetje mogen daar later vandaag *Tactical Sect* en *Pouppée Fabrikk* het publiek vermaken, we starten met *Substaat*, *ESC* en *Cryo*. Eerst- en laatstgenoemde zijn EBM-bands van het kaliber "opener" en weet eigenlijk het publiek maar matig aan de gang te krijgen. De redding komt echter in de vorm van de vier Portugese heren van *ESC*, *Eden Synthetic Corps*. Muzikaal past het

volledig bij de rest van het programma, maar het is vooral de presentatie die dit interessant maakt. Met modder en verf besmeerde lichamen, stampende EBM-beats en vervormde vocalen: mij doet het vooral denken aan *Psyclon Nine* en *Nurzery[Rhymez]*, die hetzelfde kunstje een jaar eerder deden. Vooral het contrast met de brave, zenuwachtige presentatie van *Cryo* is groot en dan komt er voor mij op de Parkbühne deze middag dus maar één winnaar uit.

Vanuit de Parkbühne is het 25 minuten lopen naar een zaal die dit jaar voor het eerst door WGT gebruikt wordt, maar wat mij betreft ook voor volgende jaren gereserveerd wordt: Schaubühne Lindenfels. Net iets verder dan de Felsenkeller, bereikbaar via dezelfde tramlijn en daarmee makkelijk te bereiken. Binnenkomen gaat via de het voorcafé waar op het moment van mijn aankomst nog gewone Leipzigers van een biertje zitten te genieten. De WGT-security houdt pas de deuren erachter in de gaten, waarmee helaas het toilet buiten de zaal valt. Onpraktisch, vooral als later de zaal vol is en het bekende één

erin, één eruit-principe toegepast wordt. Binnengekomen blijkt dat de Schaubühne echt een theaterzaaltje is, met bioscoopstoelen achterin en een dansvloer voorin. Tijd dus om een centraal plekje te pakken en weg te dromen.

Het Canadese label Cyclic Law is dit jaar goed vertegenwoordigd. Labelchef Frederic Arbour, ofwel *Visions* mag openen, zijn bands *Sophia* en *Karjalan Sissit* mogen twee uur later en *Aun* mag morgen het Pantheon openen. Zijn eigen show, met *Visions* dus, is niet drukbezocht, maar is zeker de moeite waard. De veertig minuten worden gespeeld als één lange set, aangevuld met mooie beelden die de aandacht verdienen. De metalen klanken werken goed in combinatie met het dreigende karakter van de muziek. Daarnaast is het geluid op een goed volume afgesteld, goed hoorbaar en de lokatie perfect passend. Jammer dat Cyclic Law dan weer geen eigen merchandise-stand heeft meegenomen.

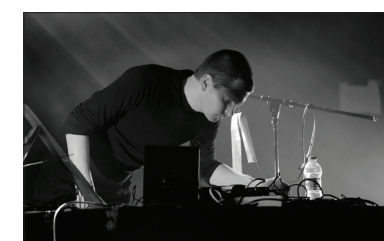
C.3.3. is een zijproject van Paul Jarmozys die je wellicht kent van *Test Dept.*, toch wel één van de grondleggers van de moderne industrialstroming. Met *C.3.3.* speelt hij door Oscar Wilde-beïnvloede klanken die ondersteunt worden door digitale en analoge instrumenten, aan elkaar geregen met samples uit audioboeken en films. Het is een interessant project, vooral vanwege de achterliggende redenatie, maar muzikaal valt het vandaag wat buiten de boot. De klanken van *C.3.3.* (het celnummer van Wilde) zijn te abstract om heel gemakkelijk onder de knie te krijgen – op dezelfde dag als *The Anti Group* en *Clock DVA* had dit misschien meer effect gehad. Het lijkt het publiek weinig uit te maken, die komen tijdens deze

show vooral binnendruppen voor het geweld dat hierna komt.

Hoe vaak krijg je de kans *Sophia vs. Karjalan Sissit* te zien? Niet heel vaak, en dat realiseren een boel mensen zich. Er staat buiten een rij, de zaal is vol en na afloop is het bij lange na zo druk niet. De populairste bands van de dag zijn er tevreden mee. De drie heren en dame hebben al een fiks aantal biertjes achter de kiezen, maar gaan daar op het podium nog gewoon mee door. In drie kwartier weten ze minstens een krat bier weg te werken en ook nog eens afwisselend nummers van beide bands spelen. Voegt dat gezuip iets toe? Muzikaal wordt hier geen geschiedenis geschreven, maar het is een verademing eens wat mensen te zien lachen op het podium. Qua presentatie is het schitterend om te zien natuurlijk, en vooral het geweld van de *Karjalan Sissit*-nummers komt goed uit de verf. De wat meer bombastische nummers van *Sophia* doen het ook goed, maar worden door het harde geluid wat minder makkelijk te verteren. Juist het militante schept een mooi contrast met het harde, schreeuwerige geluid van *Karjalan Sissit* (en dan vooral de keiharde vocalen). De tijd vliegt om en beide bands kunnen rekenen op een welverdiend applaus. Absoluut de beste performance van de dag.

Lamia Vox valt dan in een gat: het geweld van de twee vorige bands is een enorm contrast met de donkere, sfeervolle muziek van de Russische. Muzikaal is dit de perfecte opener voor headliner *raison d'être*, maar het is even wennen aan zoveel rust op het podium. *Lamia Vox* staat alleen op het podium, en lijkt zenuwachtig door het late tijdstip waarop ze geprogrammeerd is. Met slechts één album en gastbijdragen

aan een *Brighter Death Now* live-album kan ik me dat ook voorstellen. Gelukkig geeft het publiek haar een kans, die ze muzikaal absoluut waar weet te maken. Mooie klanken die in de verste doen herinneren aan *Desiderii Marginis*, en door de beelden een warme sfeer scheppen.

De laatste band van de avond is *raison d'être*. De altijd productieve Zweed Peter Andersson weet hoe hij het publiek moet vermaken, en slaagt daar zoals altijd met vlag en wimpel voor. De rust die hij uitstraalt in combinatie met zwart/wit beelden die de muur achter hem bekleden maken dit een zeer geslaagd optreden. Net als eerder dit jaar in Rotterdam ligt de nadruk op het laatste album *The Stains of the Embodied Sacrifice*. Eigenlijk is dat jammer, omdat dit juist de wat minder toegankelijke nummers zijn. Het klinkt wat onrustiger en gehaaster dan het oude werk. Dat neemt echter niet weg dat het een mooie kroon op de avond is.

In de Moritzbastei, waar we rond één uur aankomen, is het druk, maar het lijkt minder extreem dan voorgaande jaren. Buiten is het zoals altijd druk – binnen geldt een rookverbod – en binnen vinden we zowaar binnen tien minuten een bank. Het is warm, buiten is het heerlijk weer, dus wellicht dat dat de oorzaak is. In de Moritzbastei is het heerlijk zitten, een koud biertje in de hand – of een cocktail van de bar beneden en kijken wat voor mensen er langs lopen. Prachtig om te zien hoe divers het publiek hier eigenlijk is, en hoe fijn mensen het vinden te kijken en bekeken te worden. In ieder van de drie zalen wordt flink gedanst en de uren vliegen voorbij. Tegen vier uur is het buiten al licht aan het worden...

**MAANDAG,
13-06-2011**

De dagen en nachten vliegen voorbij en voor je het weet is het alweer maandag. Dan valt op dat de oogst qua echt indrukwekkende bandjes enorm tegenvalt. Maar gelukkig moet het leukste nog komen: ik kijk zelf ontzettend uit naar de toch

niet zo "once in a lifetime"-show van *Lustmord*, *Hocico* is altijd leuk en ik mag eindelijk *In The Nursery* zien. De goden zijn mij goed gezind, want alledrie staan op loopafstand van elkaar en sluiten bijna perfect op elkaar aan. Maar zijn de verwachtingen niet te hoog?

Van *Nordarr* en *Inertia* verwacht ik in ieder geval niet al te veel. *Nordarr* kan niet overtuigen doordat het een ontzettend onbedreven *Nitzer Ebb*-kloon is, al zit het met de agressie wel goed. *Inertia* heeft haar ervaring mee, maar aan de andere kant is er een goede reden waarom de Britten op dit tijdstip mogen spelen. Het is al de vijfde keer dat de heren en dame op WGT staan, dus aan de podiumervaring ligt het niet. Wel valt het geluid wat tegen en moet gezegd worden dat slechts een handjevol nummers sterk in elkaar zit.

Mind.in.a.box wil ik wel zien, maar de drang ernaar is enorm afgenomen sinds ik weet dat de Zwitsers er meer een soort rockshow á la *Apoptygma Berzerk* van maken. Juist de charme van een gezichtsloze electroband doet mij *Mind.in.a.box* waarderen en omdat ik mijn beeld van de muziek niet wil laten verpesten, besluit ik dan ook maar naar het Pantheon te lopen. Daar staat een enorm lange rij omdat de deuren nog niet open zijn. En binnengekomen zijn de zalen ook nog niet open en is het dus opnieuw achteraan sluiten.

In de kleine zaal mag *Aun* openen. Met het uitstekende *Black Pyramid* in de binnenzak heeft dit stel geen enkele moeite om een goede sfeer neer te zetten. Donkere, meeslepende en toch vrij complexe nummers passen compleet in de zaal, al zijn er veel te veel

momenten die exact van cd zijn overgenomen. Het is dankzij de headliners hier ook lekker vol, dat zal een goed gevoel scheppen bij de Fransen. Dat is ze ook gegund.

Het animo voor *In The Nursery* is groot. Dat was ook te verwachten: de band loopt al ruim 25 jaar mee, komt bijna ieder jaar wel met een nieuw album en is vooral live de moeite waard om eens te zien. De Kuppelhalle bewijst te klein te zijn voor een band van dit kaliber – het is afgeladen vol. Met de sfeer zit het echter wel goed; een enthousiaste performance die alleen door de geluidsafstelling gehinderd wordt. Het voegt ook wat toe deze band uitgerekend hier te zien: de sfeervolle, bombastische neo-klassieke klanken passen uitstekend in de setting van het Pantheon. Door de contouren van drums op de backdrop te richten komt dat bombas-

tische extra uit de verf. Een uur later is het over, als we een goede mix van oud en nieuw werk gehoord hebben. Twintig jaar WGT en ruim 25 jaar *In The Nursery*, met zoveel ervaring moet zo'n uur ook wel een positieve indruk achterlaten.

De barkrukken die zo kenmerkend zijn voor deze zaal zijn sinds vrijdag gelukkig weer teruggezet, maar ik kan maar niet stil blijven zitten. Sinds *Lustmord* eind vorig jaar aankondigde meer op te gaan treden, kan ik niet wachten de Amerikaan aan het werk te zien en wil het dan ook voor geen goud missen. De zaal is vol – zij met een zitplek willen het niet opgeven door nu bij *Eraldo Bernocchi* te gaan kijken. Zijn experimentele darkdub-set is de moeite, maar lang niet zo bijzonder om eruit te springen. De vaart zit er wel lekker in, de knarsende tonen doen me

denken aan artiesten op labels als Ant-Zen en Hands, maar *Bernocchi* is vooral een gedreven figuur met speelplezier die daarmee kan overtuigen. Lekker om even een half uurtje van mee te pikken, alvorens de grote zaal weer op te zoeken.

Hoewel de zaal absoluut aansluit bij het donkere karakter van *Lustmord* is de geluidsafstelling dat niet. De lage, uitgesponnen tonen resoneren langs de ronde muren en laten je oren (ook met oordoppen) niet met rust: door de hele zaal galmt het als een dolle. Dat gezegd te hebben, is Brian Williams heer en meester in alle laptopbands die ik op dit festival heb gezien. Schitterend om te horen hoe zulke rustige muziek toch meeslepend kan zijn en zonder problemen een uur kan boeien. Veel van de klanken die je hoort lijken van de albums *Carbon/* *Core* en *Heresy* te komen, maar

eigenlijk is dit gewoon één lange set met alles dat *Lustmord* zo kenmerkend maakt. Het sporadisch ingezette gebrom doet de opstapjes in het Pantheon letterlijk schudden en doen je realiseren dat er echt een heel verschil is tussen liedjes schrijven en muziek maken. Zelfs met een ongeschikte geluidsset evenaart dit al mijn verwachten en doet het veel mensen verlangen naar meer.

Direct na *Lustmord* is *Inade* aan de beurt in de veel kleinere Kantine. De volgens mij derde keer dat deze heren uit Leipzig hier staan is ook zeer de moeite, al is het contrast met de voorgaande band wel heel groot. Ook lang uitgesponnen ambient, maar met meer melodie en muzikale thema's is *Inade* één van de koplopers in het genre. Als aanvulling op het laatste studioalbum *The Incarnation of the Solar Architects* verschijnt dit weekend

Antimimon Pneumatos, een live album/boxset opgenomen in diverse steden en tevens een mooie compilatie van het tot dan toe uitgebrachte werk. Sowieso is dit ook al een band die live de moeite waard is; er zit vaart in de muziek en er zit genoeg variatie in door samples en soms een gesproken stem te gebruiken. Biertje erbij, zitten en genieten.

Het contrast kan dan haast niet groter. Na twee nummers *Chris & Cosey*, opnieuw in de Kuppelhal, loop ik weer terug naar Halle 15 waar *Hocico* wat mij betreft het festival mag afsluiten. Het is vol en er staat een lange rij, wat mijn vermoedens over de capaciteit van deze zaal doen bevestigen. Het laatste half uur van *Hocico* is energiek, is van de zijanten goed te volgen en bewijst opnieuw zowel in clubs en op het podium te kunnen overtuigen. *Poltergeist* en *Instincts of*

Perversion hakken er lekker in en bewijzen dat de nieuwe nummers het niet redden bij de oude, maar dat ze ook hiermee een feestje kunnen bouwen. Geen gezeur en ellenlange aankondigen, gewoon stampen met die hap. En dat kunnen de kleine Mexicanen nog altijd als de beste.

Met *Hocico* als overduidelijke publieksfavoriet is het aan *Nitzer Ebb* de zware taak de zaal en het festival af te sluiten. Dat gaat ze goed af, al vliegen de spetters er niet vanaf. *Nitzer Ebb*, een grote naam uit het verleden die veel festivals mag headlinen en afsluiten is al lang niet meer met een comeback bezig, maar met een voortzetting van vroeger. Juist dat oude werk kan fascineren, en dat zeg ik niet snel van dit subgenre. Misschien heb ik de leeftijd niet mee: zij die wel tot de goede generatie behoren vinden het geweldig en daarmee is

dan ook de plek gerechtvaardigd. De indrukken die ik vandaag heb opgedaan waren overrompend genoeg om *Nitzer Ebb* geen kans te laten.

Terug naar het centrum. Tramlijn 31 biedt uitkomst, helemaal omdat deze ook nu nog beide richtingen uitgaat. Wil je naar de Agra, hoef je niet meer via het centraal station, wat een boel reisgemak met zich meebrengt: één van de organisatorische voordelen van dit festival. Of eigenlijk treffen, want ook de twintigste editie bewijst weer dat het hier lang niet altijd draait om vette muziek, goeie bands en een kraakhelder geluid, maar vooral om lol, gezelligheid en mensen tegenkomen. Iedere nacht, in de Moritzbastei, Darkflower of waar dan ook is dat een opnieuw bewezen feit. Tot volgend jaar!

Noize Agenda

VÓÓR JULI, AUGUSTUS EN SEPTEMBER 2011

Waar moet je zeker bij zijn de komende tijd? Uit het grote aanbod aan feesten, evenementen en concerten hebben wij een selectie gemaakt.

ZA 02-07-11

BOUDOIR BIZARRE XVI

Tijd 22.00 – 05.00 uur

Artiesten/DJ's Dendrite, DaDominator, G-Host, AnnaKonda, Iris et Moi, The Mad Saints, DeSenjal, Raven (Club Antichrist UK), Breath-Catchers fashion, La Dudettes
Entree vvk 27,50 euro, deur 30 euro
Locatie De Kade, Zaandam NL
Website www.boudoir-bizarre.nl

VR 22-07-11 t/m ZO 24-07-11
SHADOWPLAY

Bands Absolute Body Control, Agonoize, Clan of Xymox, Field of the Nephilim, Hocico, SAM, Solitary Experiments, Suicide Commando en meer
Entree weekend 79 euro, meer prijzen zie website
Locatie Kortwijk Xpo BE
Website www.shadowplayfestival.be

ZA 13-08-11 & ZO 14-08-11
M'ERA LUNA 2011

Bands Within Temptation, ASP, VNV Nation, Apocalyptica, Project Pitchfork, Blutengel, Tanzwut, Funker Vogt, Leaves Eyes, Nachtmahr en meer
Entree combiticket 79 euro, meer prijzen zie website
Locatie Hildesheim, Nedersaksen DE
Website www.meraluna.de

LET OP!

Noize Magazine is niet verantwoordelijk voor eventuele wijzigingen in de planning na publicatie van dit magazine. Check dus altijd even de website van het evenement voordat je gaat.

ZA 16-07-11 & ZO 17-07-11
AMPHI FESTIVAL

Tijd 10.00 uur

Bands [X]-RX, Deine Lakaien, Klangstabil, Mind.in.a.box, Frozen Plasma, Grendel, Suicide Commando, Hocico, De/Vision, Agonoize, Covenant en meer
Entree weekendticket 62 euro, meer prijzen zie website
Locatie Tanzbrunnen, Keulen DE
Website www.amphi-festival.de

VR 29-07-11 t/m ZO 31-07-11
SUMMER DARKNESS 2011

Bands VNV Nation, Rotersand, Komor Kommando, Killing Joke, Nitzer Ebb, The Neon Judgement, Freakangel, Faderhead en meer
Entree passepartout 65 euro ex fee, dagkaart 35 euro ex fee
Locatie verschillende locaties in Utrecht NL
Website www.summerdarkness.nl

DO 18-08-11 t/m ZA 20-08-11
SUMMER BREEZE

Bands Arch Enemy, As I Lay Dying, Corvus Corax, Enslaved, Hail Of Bullets, Hammerfall, Hatebreed, In Extremo, Kataklysm, Revamp, Rotting Christ, The Haunted, Turisas, Vader Witchery en meer
Entree 72 euro
Locatie Dinkelsbühl DE
Website www.summerbreeze.de

VERDER ZOEKEN

Kagan kalender:

www.kagankalender.com

Internationale beursagenda:

www.expovisie.nl

Matrix, Bochum (DE):

www.matrix-bochum.de

VR 22-07-11 t/m ZO 24-07-11
GOTHIC FESTIVAL WAREGEM

Tijd 10.30 uur

Bands Alien Sex Friend, Anne-Marie Hurst, Arcana, Bettina Köster, Covenant, Dive, Erato, Faderhead, Faith and the Muse, FGFC820, Front Line Assembly, Funker Vogt
Locatie Expo in Waregem BE
Website www.gothicfestival.be

VR 05-08-11 t/m ZO 07-08-11
CASTLEFEST

Bands Omnia, Faun, Kelten Zonder Grenzen, Vic Anselmo, Embrun, World Of Stone en meer
Entree passe-partout volwassene vvk 42,10 euro, deur 45 euro, meer prijzen zie website
Locatie Kasteel Keukenhof, Lisse NL
Website www.castlefest.com

ZA 09-09-11 t/m ZO 09-10-11
APPELPOP

Bands De Staat, Kane, Triggerfinger, Shamrock, Nymeria, Golden Earring en meer
Entree gratis
Locatie Waalkade, Tiel NL
Website www.appelpop.nl

Fetish agenda:

www.gofetish.nl

Goa in Europa:

www.goatrance.net

Dankwoord

Noize Magazine - Editie 15 - 4^e jaargang - juli-augustus-september 2011

EDITIE 15 - 4^E JAARGANG - JANUARI-FEBRUARI-MAART 2011

Allereerst gaat onze dank uit naar iedereen die ons heeft geholpen om deze editie van Noize Magazine tot stand te laten komen:

Amnistia, ArteZ, Asrai, Babydragon, Bildarchiv Cchugo, Centhron, Chainreactor, Cyb3rella, Demian, Die Krupps, Dynamo Eindhoven, Eelco, Eisbrecher, Elf Fantasy Fair, Enomis, EXT!ZE, Frank-Jan, Hekate, Herr Schwarzensee, Ikon, Incubite, Iris2012, Isida, Jan Erik, John Tsilidis, Jonny (FrontAngel), KJ, Lenard Guldenmeester, Leo von Leibnitz, Liz Scarlet, LunaGoddess, Martin Black, Megan Balanck, Mortal paralizers, Nightcore, Organic Cage, P!NK DEV!L, PoisonPrincess_, PromoFabrik, Ruud van Vugt, Silent Lucidity, Sister_, Skizzy, Sol Invictus, Tassos Oreopoulus, The Violet Tribe, Theatre of Tragedy, Thomas S.

Nilsen, Tjaanie, Tyske Ludder, V2A, Variscythe, Wave-Gotik-Treffen, Zirconia Starfighter

Last but not least, gaat onze dank natuurlijk ook uit naar onze lezers. We hopen dat jullie dit magazine met veel plezier zullen lezen.

Zonder jullie hadden wij deze editie van Noize Magazine niet op deze manier kunnen realiseren. Hartelijk bedankt voor al jullie medewerking!

Can't ignore the noise!

Redactie Noize Magazine

VOLGENDE EDITIE

door: Redactie Noize Magazine

Noize 16

EDITIE 16 - 4^E JAARGANG - OKT, NOV, DEC 2011

Op 1 oktober 2011 komt de volgende editie van Noize Magazine online. Tot die tijd verschijnen er verschillende nieuwtjes op onze website: www.noizemagazine.nl. Tot 1 oktober 2011!